

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7C/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121208193
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Gáborová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4121208193.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Danou Gáborovou v spore žalobcu: L. V., nar. XX.X.XXXX, J. XXX, zast.: Mgr. Róbert Schronk, advokát, Štúrova 37, Nitra, proti žalovaným: X/Z. V., nar. X.X.XXXX, J. XXX, X/Y. Y., nar. XX.X.XXXX, R.. Z. XX, Y., obaja zast.: JUDr. Peter Bojda, advokát, Fraňa Mojtu 43, Nitra, o vrátenie daru, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovaným v 1. a 2. rade p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 15.07.2021 domáhal vydania nehnuteľnosti a určenia, že predmetné nehnuteľnosti v dôsledku výzvy na vrátenie daru patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu L. V. a neb. Y. V.. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe darovacej zmluvy, spísanej dňa 21.05.2004 na notárskom úrade E.. D. K. v Nitre formou notárskej zápisnice č. N 150/2004, NZ 43896/2004, uzavretej medzi žalobcom s manželkou Y. V., rod. L., nar. XX.X.XXXX ako darcami a žalovaným ako obdarovaným, žalobca s manželkou bezodplatne darovali žalovanému v celosti (v podiele 1/1 k celku) nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v okrese Nitra, obci Pohranice, katastrálne územie Pohranice, evidované na Liste vlastníctva č. XX, parcela reg. „C“, parcelné č. XXX/X o výmere 476 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela reg. „C“, parcelné č. XXX/XX o výmere 324 m², druh pozemku záhrada, stavba, súpisné č. XXX, stojaca na parcele č. 613/6, druh stavby rodinný dom. Po prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam na žalovaného, darované nehnuteľnosti naďalej obývali tak obaja darcovia (žalobca s manželkou), ako aj obdarovaný - žalovaný so svojou rodinou. Žalovaný sa po nadobudnutí vlastníctva k darovaným nehnuteľnostiam, a najmä po smrti žalobcovej manželky, začal k žalobcovi dlhodobo správať spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy, a to najmä - žalovaný sa hanlivo a urážlivo vyjadroval o neveste a vnukovi žalobcu (manželka a syn žalovaného), keď vlastnej manželke povedal, že mu „priniesla do domu kripla“ z dôvodu, že syn žalovaného musel byť vo veku približne 3-4 rokov operovaný na prirodzenie, k neveste žalobcu (manželke žalovaného) sa žalovaný opakovane správal surovo a hrubo, fackal ju, zo strachu pred žalovaným ju musel žalobca odviesť k jej rodičom do Vrábels, na chate ktorú si žalobca zobral do prenájmu, žalovaný bez vedomia a súhlasu žalobcu vymenil zámok - vymkol žalobcu, neumožnil mu vziať si odtiaľ svoje veci a keď bol o to žalovaný požiadaný, nakričal na žalobcu so slovami „nič tam nemáš!!!“; v darovanom dome žalovaný robil schválnosti žalobcovi, keď žalobca prišiel domov žalovaný začal robiť hluk a buchot, uzamkol povalu aj priestor pod schodmi, aby sa tam žalobca nemohol dostať, na vonkajšom WC žalovaný zatkol zámok a znemožnil žalobcovi tam chodiť, na vnútorné WC sa žalobca bál chodiť pretože žalovaný ho krivo obvinil že obťažuje vnučku, žalovaný zakazoval svojim deťom komunikovať alebo sa stretávať so žalobcom, deti žalovaného vôbec neoslovujú žalobcu ako ostatné vnúčatá, „dedko“ mu ešte nepovedali,

krátko po žalobcovej operácii žľčníka, žalobca prišiel večer z vinohradu, žalovaný ho už čakal pred garážou, kričal na žalobcu „daj kľúče od garáže!“, žalobca odpovedal „nedám“, následne žalovaný sotil žalobcu medzi kriky, pričom následkom pádu sa žalobcovi otvorila pooperačná rana, dostal pruh, a súčasne dôsledkom pádu na ľavé rameno má žalobca s týmto ramenom dodnes bolesti a problémy, žalovaný prehľadával žalobcove osobné veci, v skrinách mu poprevracal šatstvo, opakovane od žalobcu žiadal „vkladné knižky“, pýtal sa žalobcu kde ich má, žiadal aby žalobca dával žalovanému jeho starobný dôchodok, obidve nevesty (manželky bratov Y. V. a H. V.) spolu s vnučkami chodili žalobcovi pomáhať upratovať, žalovaný s krikom na ne vybehol, že tam nemajú čo hľadať, že chodia len kradnúť, nakoniec žalobcu prestali navštevovať a chodili len na žalobcove narodeniny a meniny - vždy keď prišli tak žalovaný odišiel a od žalobcových 69. narodenín až doteraz si žalovaný nikdy nespomenul na narodeniny alebo meniny žalobcu - svojho otca, do blízkosti žalobcovho okna žalovaný umiestnil hospodárske zvieratá z ktorých sa šíril smrad a hluk, pod žalobcovým oknom žalovaný nechal na dlhší čas odstavené auto s bežiacim motorom, výfukové splodiny žalobcovi išli cez okno do izby a keď sa žalobca na to posťažoval tak sa žalovaný len smial, žalovaný fyzicky aj slovne napáda žalobcu, útočí na žalobcu, robí mu prieky a schválnosti, znemožňuje a bráni mu užívať darované nehnuteľnosti ku ktorým má žalobca právo doživotného bývania a užívania, pričom v nerušenom bývaní a užívaní týchto nehnuteľností mu žalovaný dlhodobo bráni, taktiež opakovane bráni iným príbuzným žalobcu (synovi Y. V. s manželkou A. V. a ich deťom J., H. a H., ďalej synovi H. V. s manželkou A. V. a ich deťom L. a F.), aby žalobcu navštevovali, žalovaný povedal že si neželá aby chodili do darovaného domu a keď už žalobcu navštívili, žalovaný ich krivo obvinil že sú zlodeji a že počas návštev kradnú veci patriace žalovanému, ktoré má žalovaný v dome, žalobca vrátenie daru ďalej žiada z dôvodu, že dňa 20.07.2019, v čase približne 19.30 hod., žalovaný na žalobcu bezdôvodne fyzicky zaútočil, a to tak, že žalobcu kopol do stehna, udril žalobcu dva krát päťou do hlavy, sotil žalobcu do radiátora, následkom čoho sa žalobca udril do ľavého boku, šmykol sa a padol na zem, čím žalovaný žalobcovi privodil zranenia vyžadujúce lekárske ošetrenie, pričom od uvedeného dňa je žalobca nútený prespávať a bývať u syna Y., z dôvodu obáv o svoj život a zdravie, o vrátenie daru žalobca žiada tiež z dôvodu, že v priebehu mesiaca február 2021 žalovaný bez vedomia a súhlasu žalobcu odstránil zámok na garáži, v ktorej mal žalobca uzamknuté a uskladnené jemu patriace veci, pričom tieto veci žalovaný bez vedomia a súhlasu žalobcu vyhodil. Keď žalovaný prvý krát fyzicky napadol žalobcu, žalobca vec nechcel riešiť cestou polície, nakoľko stále mal žalovaného rád ako svojho syna a dúfal, že správanie žalovaného voči nemu sa zlepší. Avšak pri druhom fyzickom napadnutí dňa 20.07.2019 už bol žalobca v takom psychickom a fyzickom napätí a strachu, že sa bezodkladne obrátil na políciu. O útoku žalovaného podal oznámenie na Obvodnom oddelení PZ Nitra-Chrenová, a to v noci z 20.07.2019 na 21.07.2019 v čase 00.30 hod., o čom príslušník PZ spísal záznam, záznam o podaní oznámenia zo dňa 21.07.2019 č. ORPZ-NR-OPP11-294/2019-P, č.p. 201.19/2386. V dôsledku fyzického útoku žalovaného žalobca utrpel bolestivé zranenia hrudníka, chrbtice, bokov a končatín, sprevádzané rozsiahlymi podliatinami a modrinami na rôznych častiach tela, čo preukazuje lekárskou správou ako aj sonografickým nálezom zo dňa 20.07.2019. Existencia bolestivých zranení vrátane rozsiahlych hematómov bola potvrdená aj následnými vyšetreniami dňa 23.07.2019, pričom tieto pretrvávali aj počas vyšetrenia dňa 30.07.2019 v chirurgickej ambulancii H.. B. Y.. Uvedené zranenia žalobca preukazuje tiež fotografiami, vyhotovenými po predmetnom útoku, na ktorých sú viditeľné poranenia, ktoré žalobcovi spôsobil žalovaný. Rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 21.10.2019, č. k. OU-NR-OVVS2-2019/039798 (v znení písomnej opravy zo dňa 23.03.2020, ktorou bol opravený preklep - chyba v písaní v čísle rozhodnutia) bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku. Žalovaný proti rozhodnutiu správneho orgánu dobrovoľne nepodal odvolanie, hoci o takejto možnosti bol výslovne poučený v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Žalovaný teda nenamietal proti jeho vecnej a faktickej správnosti a dobrovoľne nepodnikol žiadne kroky smerujúce k tomu, aby zvrátil pre neho nepriaznivé rozhodnutie o vine, čím fakticky uznal jeho pravdivosť. Žalobca má za to, že skutočnosti vyplývajúce z rozhodnutia, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku, vrátane skutkového deja tak ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia, sú predmetným rozhodnutím preukázané, a súčasne nie je možné sa od nich pri posudzovaní skutkového deja odchýliť. Žalobca má za to, že konaniami vyššie špecifikovanými, najmä však fyzickým útokom zo dňa 20.07.2019, sa žalovaný dopustil voči žalobcovi hrubého porušenia dobrých mravov značnej intenzity. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že fyzický útok žalovaného na žalobcu je obzvlášť odsúdeniahodný aj z toho dôvodu, že sa ho žalovaný dopustil bez akejkoľvek relevantnej príčiny a na jemu blízkej osobe vyššieho veku, t. j. na svojom (v čase skutku 75- ročnom) otcovi. Žalovaný mal a má za akýchkoľvek okolností nielen povinnosť zdržať sa úmyselného fyzického útoku (takúto povinnosť má žalovaný voči každému, t.j. aj voči cudzím osobám), ale v prípade svojho vlastného rodiča má tiež povinnosť tomuto prejavovať primeranú úctu, vďačnosť a v starobe a chorobe mu poskytnúť potrebnú pomoc. Úmyselným fyzickým

útokom na žalobcu ktorý smeroval na životne dôležitý orgán (hlavu), sotením žalobcu o radiátor (a následným pádom na zem), pri čom žalovaný nehľadel na možné následky, sa žalovaný ako syn žalobcu spreneveril všetkým týmto povinnosťami a jeho správanie bolo nielen nezlučiteľné s dobrými mravmi, ale súčasne bolo ich obzvlášť hrubým porušením značnej intenzity. Zastáva názor, že konanie žalovaného hraničilo so spáchaním trestného činu a potenciálne ho bolo možné kvalifikovať aj ako pokus trestného činu ublíženia na zdraví, ktorého dokonaniu (t.j. privodeniu škodlivého následku) zabránila len šťastná zhoda okolností, nezávislá od vôle žalovaného. Odo dňa predmetného útoku má žalobca strach o svoje zdravie a život, vzhľadom k čomu bol nútený opustiť rodinný dom a od predmetného útoku až doteraz prechodne býva u svojho syna Y. V.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že konanie žalovaného naplnilo skutkovú podstatu hrubého porušenia dobrých mravov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka. Manželka žalobcu Y. V., ako jedna z dvoch darcov zomrela dňa 11.10.2008. Nakoľko darované nehnuteľnosti boli v čase darovania predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalobca vzhľadom na smrť svojej manželky ako jednej z dvoch darcov, žiada vrátenie darovaných nehnuteľností ako celku, a to s poukazom na špecifický charakter inštitútu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca tak postupuje v súlade s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, najmä opakovane publikovaným rozsudkom NS SR sp. zn. 5 Cdo 255/2007. Listom zo dňa 25.02.2021 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie darovaných nehnuteľností, a to z dôvodov ktoré sú uvedené v žalobe. Výzva bola žalovanému doručená dňa 03.03.2021. Doručením výzvy na vrátenie daru došlo k zániku darovacej zmluvy a k obnoveniu pôvodného stavu. Žalovaný darované nehnuteľnosti žalobcovi nevrátil.

2. Žalovaný v 1. rade k podanej žalobe uviedol, že nárok žalobcu na vrátenie daru v celosti neuznáva z dôvodu, že sa hanlivo nesprával k svojmu synovi a manželke a uvedené môžu potvrdiť rodičia jeho manželky. Chatu má vo výlučnom vlastníctve a nadobudol ju na základe darovacej zmluvy, ktorá bola zavkladovaná po č. V 6989/16, nebola súčasťou nehnuteľností, ktoré žalovaný nadobudol darovacou zmluvou od žalobcu. Žalobca nikdy nemal predmetnú chatu v prenájme, nemá k nej žiadne právo užívania a ani doživotného bývania, pretože žalobca by musel uzatvoriť nájomnú zmluvu so žalovaným a taktiež nemal ani žiadne veci v uvedenej chate. Popiera robenie schválností žalobcovi ako znemožnenie vstupu na povalu, zatlačenie klinca na vonkajšom WC a znemožnenie prístupu na vnútorné WC, pretože obťažuje vnučku. Nikdy neznemožnil prístup žalobcovi na povalu, WC a neobvinil ho z obťažovania vnučky. Nikdy deťom stretávanie sa so žalobcom nezakázal, ale deti sa sami nechcú so žalobcom stretávať, pretože ich žalobca nemá rád, zrušil deťom rodinnú oslavu a odvtedy vzájomné vzťahy ochladli. Popiera tvrdenia žalobcu o fyzickom napadnutí žalobcu žalovaným po operácii žľučníka, v dôsledku čoho sa mu otvorila pooperačná rana a poranil si ľavé rameno a všetko malo byť z dôvodu kľúčov od garáže, ktoré mal žalovaný krikom od žalobcu pýtať. Na vkladné knižky a dôchodok žalobcu nie je žalovaný odkázaný, vedel, že zomrelá matka mala zaheslovanú knižku a ďalšiu vedomosť o nich nemá, žalobca so žalovaným nebýva v spoločnej domácnosti už dva roky a nemá záujem o dôchodok žalobcu, miestnosť žalobcu je v rovnakom stave ako keď tam býval, žalovaný ju vykuruje a platí energie. Nie je pravda, že by si nespomenul na žalobcove narodeniny a meniny, naopak žalobca si nevíšima narodeniny a meniny detí žalovaného, ani k 18-tým narodeninám nedostali od žalobcu žiadny dar v porovnaní s deťmi bratov žalovaného, manželku žalovaného nikdy nepolial. Na žalobcove narodeniny a meniny si vždy spomenuli, len posledných 7 rokov nie, a to z dôvodu, že posledných 7 rokov podáva žalobca na žalovaného rôzne udania a ten musí chodiť po úradoch a vysvetľovať. Hospodárske zvieratá (zajace) sú umiestnené na rovnakom mieste ako boli umiestnené ešte za života jeho matky, ktorá chovala kačice a žalobca zajace, uvedené žalobca riešil i na obecnom úrade, kde sa sťažoval na hluk zajacov a rekonštrukčných prác na dome v danom čase. Auto nenecháva naštartované pod oknom izby žalobcu a parkuje oproti bráne. Popiera tvrdenie žalobcu, že zakázal všetkým príbuzným navštevovať žalobcu a krivo ich obviňoval, že súd zlodeji, na potvrdenie svojho tvrdenia uvádza výpoveď jeho brata H. V. zo dňa 16.10.2019 na Okresnom úrade Nitra, v ktorej potvrdil, že dňa 20.07.2019 sa nachádzal na adrese J. XXX, nebál sa tam prísť z dôvodu krivého obvinenia žalovaným. Žalobca od roku 2019 býva u brata žalovaného - Y. V., tak nerozumie, ako žalobca môže tvrdiť, že žalovaný odstránil zámok a vyhodil žalobcove veci. Zámok na garáž dal syn žalovaného z dôvodu, že v garáži sa nachádzajú drahé veci (karbobrúska, vŕtačky a pod.) a v minulosti bolo odcudzené veci ako kosačka a iné náradie. Žalovaný poukázal na judikát NS SR č. 31/1999. Z uvedeného je zrejmé, že všetky dôvody, ktoré uvádza žalobca sú iba vymyslené, ničím nepodložené skutočnosti, ktoré nepredstavujú hrubé porušenie dobrých mravov. To, že deti žalovaného nepovedia žalobcovi dedko alebo sa mu nezablahoželajú, neznamená, že sa jedná o hrubé porušenie dobrých mravov. Čo sa týka fyzického útoku, predmetná udalosť sa odohrala tak, že žalovaný sedel na terase, žalobca šiel zo spodnej časti pozemku a dával čosi psovi, povedal mu,

že čo mu to dáva, či ho chce otráviť a následne ho žalobca dvakrát buchol palicou do ramena a ešte dvakrát ho pichol palicou na konci, ktorej je trň pod oko. Odišiel dnu a zavolať políciu a oboch bratov. Keď prišiel brat Y. začal sa mu vyhrážať a bol vulgárny na neho ako i jeho manželku. Neskôr bol Okresným úradom Nitra uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, avšak nebol daný žiadny dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že by žalobcu fyzicky napadol, s výnimkou výpovede žalobcu. Fotografie predložené žalobcom boli vyhotovené s odstupom dvoch až troch dní a v lekárskej správe sa nespomína žiadna zmena zdravotného stavu žalobcu s výnimkou modrín, ktoré nevie uviesť odkiaľ ich žalobca má. Dokazuje to i záver z lekárskej správy zo dňa 20.07.2019, kde sa spomína iba šetriaci režim a analgetiká podľa potreby, čo pri 75 ročnej osobe nie je nič výnimočné. Voči rozhodnutiu nepodal odvolanie z dôvodu, jednak pre výšku sankcie ako aj z dôvodu, že toto nebola jeho prvá návšteva orgánu štátnej správy. Žalobca neustále podáva na neho rôzne podnety, ktoré sa potom musia úradne riešiť. Typickým príkladom bol podnet, že žalobcovi prekážal dupot zajacov. Je človek, ktorý nechce mať problémy a radšej sa snaží všetko urovnať a preto napríklad radšej prestal s chovom zajacov, zaplatil sankciu za priestupok atď. Poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/108/2007. Správny orgán, ktorý prejednal priestupok sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že žalobca ho v ten istý deň dvakrát pichol s palicou s ostrým hrotom pod oko. Nielen on, ale aj žalobca má povinnosť zdržať sa úmyselného fyzického útoku, takúto povinnosť má žalobca voči každému, ale v prípade vlastného syna má povinnosť mu prejavovať úctu. Úmyselným fyzickým útokom na neho, ktorý smeroval na životne dôležitý orgán (oko), pričom žalobca nehľadel na následky a správanie žalobcu bolo nezlučiteľné s dobrými mravmi. Uvedenú skutočnosť uvádza preto, aby súd nevychádzal z rozhodnutia správneho orgánu, ktorým bol uznaný vinným z priestupku, avšak iv prípade ak by žalobcu fyzicky napadol, nie je možné to hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, ak sa žalobca voči nemu správval, ale i správa spôsobom, ktorým sám porušuje dobré mravy voči nemu ako i členom jeho rodiny. Nie je vôbec pravda, že iba on robil žalobcovi schválnosti. Sám žalobca mu prepichol kolesá na motorke i na bicykli, pod oknami sa mu premával na motocykli a taktiež mohol povedať, že zápach šiel do vnútra, avšak nikdy mu nič nepovedal, nepodal žiadny podnet na správny orgán. A to i po situácii, ktorá sa odohrala dňa 17.10.2018, keď syn a zároveň vnuk žalobcu mal autonehodu, šiel okolo, pozeral sa vlastnému vnukovi do očí a nezastavil, neposkytol mu pomoc. V tomto prípade sa taktiež mohlo jednať o trestný čin neposkytnutia pomoci. Prepis nehnuteľnosti, ktorá je teraz predmetom vrátenia daru urobili rodičia po zistení, že brat Y. má stále exekúcie a podlžnosti voči bankám. Zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. im stále zvonil telefón, že hľadajú brata Y. kvôli dlžobám. Bolo jasné, že už v tom čase mal brat problémy. Keď sa to otec dozvedel, veľmi sa rozhneval, vzal veľké kladivo s úmyslom, že ide zabiť brata Y.. Manželka vo vysokom štádiu tehotenstva utekala za ním na vinice, aby mu išiel pomôcť. Keď sa vrátil, dole sa už odohrávala veľká bitka. Po tomto incidente otec spal dva dni v garáži na stole. Dva dni potom sa mu narodil syn Z.. Je aj iná situácia, keď zbil žalobca svoju svokru. Jediný rozdiel bol v tom, že nikto na neho nedal podnet na štátne orgány. Ak sa sám žalobca správa v rozpore s dobrými mravmi, nemôže sa domáhať toho, aby sa voči nemu nikto nesprával v rozpore s dobrými mravmi. Celú túto záležitosť okolo fyzického napadnutia pokladá iba za dopredu premyslený argument, ktorým sa žalobca chcel domáhať vrátenia daru a to iba z dôvodu, že ho na túto skutočnosť nahovorili bratia. Počas celého obdobia odkedy sa oženil so svojou manželkou má dlhy. Už sú zabezpečené ďalšie tri nehnuteľnosti žalobcu, jedná sa všetko iba o záväzky brata Y. a jediná nehnuteľnosť, ktorá nie zabezpečená je jeho nehnuteľnosť, ktorú by potreboval založiť, aby získal ďalšie peniaze. Žalobca má k dispozícii celý dom, má kľúče, izbu má zariadenú tak, ako keď odišiel, môže sa ihneď nasťahovať. Odkedy sa stal vlastníkom nehnuteľnosti v roku 2004 snaží sa nehnuteľnosť zveľaďovať a obnovovať, čo ho stálo nemalé finančné prostriedky a otec sa odvtedy nepodieľal na opravách a údržbe domu a dvora finančne ani fyzicky, taktiež mu nepomohli ani jeho súrodenci, ktorým pomáhal pri stavbe domov od základov až po strechu. Na základe vyššie uvedeného navrhuje žalobcu ako bezdôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobca k vyjadreniu žalovaného v 1. rade uviedol, že k odoslaniu výzvy na vrátenie daru a k podaniu žaloby sa žalobca rozhodol celkom sám bez toho, aby ho o to žiadala, alebo k tomu navádzala akákoľvek iná osoba, najmä synovia H. a Y. ktorých uvádza žalovaný. Žalobca požiadal o vrátenie daru a podal žalobu na súd až takmer dva roky po dni, kedy ho žalovaný fyzicky napadol (dňa 20.07.2019), a to z dôvodu, že žalobca veľmi dlho zvažoval, či vôbec o vrátenie daru požiadať, alebo či žalovanému odpustiť. Rozhodovanie žalobcu nebolo jednoduché a stálo ho veľa psychických síl a trápenia, a to z dôvodu, že žalovaný je aj napriek všetkému jeho synom. Ako otec žalovaného však žalobca napokon usúdil, že nemá inú možnosť, ako dosiahnuť, aby žalovaný niesol spravodlivé následky svojho konania. Vrátenie daru žalobca považuje za krajnú, ale žiaľ jedinou možnosť, ako svojmu synovi vysvetliť, že fyzickým útokom zo dňa 20.07.2019, ktorého sa dopustil, a ktorý bol pre žalobcu „poslednou kvapkou“,

prekročil všetky mysliteľné a prípustné hranice, ktoré by mali byť neprekročiteľné za akýchkoľvek okolností. Skutočnosť, že žalovaný poprel pravdivosť tvrdení žalobcu (vrátane tvrdení preukázaných právoplatným rozhodnutím správneho orgánu) a nepravdivo vykreslil žalobcu ako zlého človeka, nič nemení na dôvodnosti podanej žaloby. V rozhodovaní žalobcu, či podať žalobu alebo nie, iní príbuzní nezohrali vôbec žiadnu úlohu. Žalovaný sa snaží vykresliť žalobcu ako nespôsobilého samostatne sa rozhodovať, čo však nie je pravda. Obsah písomného vyjadrenia žalovaného, je pre žalobcu veľkým sklamaním a súčasne, žiaľ, je tiež dôkazom toho, že inú možnosť než požiadať o vrátenie daru žalobca skutočne nemal a jeho rozhodnutie domáhať sa vrátenia daru sa ukazuje, aj keď to žalobcu vôbec neteší, ako správne. Všetky skutkové tvrdenia žalovaného na adresu žalobcu, vrátane tých, ku ktorým sa žalobca podrobne vyjadruje nižšie, sú nepravdivé a žalovaný ich uvádza s cieľom dosiahnuť úspech v súdnom spore, a to aj za cenu nepravdivých tvrdení. Na vyjadrení žalovaného je prekvapujúca úplná absencia čo i len náznaku ľútosti nad tým, ako sa žalovaný k svojmu otcovi dlhodobo správal a zachoval. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení opakovane snaží vykresliť žalobcu ako mimoriadne zlého človeka, ktorého údajné zlé správanie má „ospravedlňovať“ útok žalovaného zo dňa 20.07.2019, a teda žalobca si úmyselný fyzický útok -bitku - od žalovaného, v rámci akejsi „vzájomnosti“, vlastne „zaslúžil“. Žalobca očakával, že žalovaný poprie pravdivosť tvrdení v žalobe, avšak neočakával natoľko chladnokrvné, vypočítavé a nepravdivé vyjadrenie zo strany žalovaného, bez akejkoľvek sebareflexie. Žalovaný priamo zaprel ešte aj to svoje konanie, ktoré je preukázané právoplatným rozhodnutím správneho orgánu, voči ktorému mal možnosť sa brániť (v čom mu nebránila žiadna prekážka), ale dobrovoľne sa rozhodol túto možnosť nevyužiť. Žalobca trvá na pravdivosti všetkých ním uvedených skutočností vo výzve na vrátenie daru a v žalobe. Tieto skutočnosti sú natoľko špecifické a individuálne, že je nepredstaviteľné a prakticky nereálne, aby si ich žalobca, vo veku 77 rokov, takto podrobne a s veľkým časovým odstupom vymýšľal a žalobca popiera všetky tvrdenia žalovaného. Žiadne z konaní, ktorých sa dopustil voči žalobcovi žalovaný, nebolo vyvolané nevhodným správaním samotného žalobcu a teda pri žiadnom z dôvodov, na základe ktorých sa žalobca domáha vrátenia daru, nemožno aplikovať princíp vzájomnosti. Predovšetkým je ale potrebné uviesť, že úmyselný fyzický útok žalovaného na žalobcu zo dňa 20.07.2019 nebol vyprovokovaný žiadnym správaním resp. konaním žalobcu voči žalovanému, a už vôbec nie fyzickým útokom pod oko žalovaného - žiadna takáto skutočnosť nebola zistená v priestupkovom, ani inom konaní, pričom ide len o subjektívne tvrdenie žalovaného, ktoré žalobca popiera. Žalobca má za to, že už samotný fyzický útok zo dňa 20.07.2019, tak ako je uvedený v rozhodnutí správneho orgánu, je jednorazovým hrubým porušením dobrých mravov značnej intenzity. Svedkami tohto útoku žalovaného na žalobcu neboli žiadne iné osoby, žalovaný preto nemá ako preukázať svoju verziu udalostí, ktorú opisuje vo svojom vyjadrení. Žalovaný navyše opisuje skutkový dej odlišne, než je tento zachytený vo výrokovvej časti právoplatného rozhodnutia správneho orgánu. Ak mal žalovaný za to, že skutok, pre ktorý bol uznaný za vinného, sa nestal tak, ako je opísaný v rozhodnutí o vine, mal možnosť, a dokonca povinnosť, brániť sa v príslušnom konaní s využitím riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Tvrdenie, že žalovaný sa v priestupkovom konaní rozhodol nebrániť sa z dôvodu výšky sankcie, považuje žalobca za účelové. Žalovaný je podľa žalobcu násilník ktorý „zdvihol ruku“ na vlastného rodiča - možná budúca ujma na povesti, ktorá by z existencie takéhoto rozhodnutia vyplývala. Žalovaný žalobcu najprv kopol do stehna, následne ho dva krát udrel päťou do hlavy a sotil ho do radiátora, následkom čoho sa žalobca udrel do ľavého boku, šmykol a padol na zem. Takéto správanie žalovaného je dôkazom pohrdavého postoja žalovaného k životu a zdraviu iného. Žalovaný takto zaútočil, hoci si bol preukázateľne a nespochybniteľne vedomý, že: útočí na osobu vysokého veku (žalobca mal v čase útoku 75 rokov), ktorá je osobitne chránená Trestným zákonom, útočí na osobu so zhoršeným zdravím, pri ktorej aj menšie zranenie môže vyústiť do život ohrozujúceho stavu, útočí na vlastného otca, ktorý mu dal život a ktorému má preukazovať primeranú úctu a tiež vďaka aj z dôvodu, že žalobca mu daroval nehnuteľnosti, k čomu nebol povinný. Preukázané konanie žalovaného je tak dôkazom hlbokého pohrdania tými najzakladanejšími spoločenskými hodnotami ktoré sú súčasťou dobrých mravov, a to jednak rešpekt k životu, zdraviu a fyzickej integrite iných osôb, úcte k starším a k vlastným rodičom, vďačnosti k rodičom ako darcom nehnuteľností. Nevyprovokovaný fyzický útok žalovaného na žalobcu nie je ničím ospravedlňiteľný a nemal by charakter „vzájomného konania“ ani v prípade, ak by všetky tvrdenia žalovaného v jeho písomnom vyjadrení boli pravdivé. Princíp vzájomnosti preto pri posudzovaní tohto konania nie je možné použiť. Medzi nevyprovokovaným fyzickým útokom na žalobcu a inými osobnými vzťahmi strán sporu nie je žiadna vecná súvislosť, či už časová alebo priestorová. Opačný výklad, t. j. výklad ktorý zastáva žalovaný, by znamenal, že zlými osobnými vzťahmi možno ospravedlniť úmyselný a nevyprovokovaný fyzický útok spáchaný žalovaným, a teda takýto fyzický útok by nebol hrubým porušením dobrých mravov. Úmyselný a dlhšie trvajúci fyzický útok, ktorý nie je krajnou núdzou alebo nutnou obranou, je vždy hrubým porušením

dobrých mravov a nie je ospravedlniteľný všeobecným tvrdením o „vzájomnosti“. Žalovaný sa vlastne snaží presvedčiť súd, že žalobca okrem iného tým, že si údajne nikdy nespomenul na sviatky alebo životné jubileá žalovaného a jeho rodiny (čo nie je pravda), dal žalovanému legitímne právo (podľa „princípu vzájomnosti“), aby žalobcu surovo zbil. Vyjadrenia žalovaného k priebehu skutkového deja nezodpovedajú právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, sú s týmto rozhodnutím v rozpore a z tohto dôvodu na nemožno prihliadať. Žalovaný navyše neoznačil žiadne dôkazy preukazujúce, že skutkový dej sa odohral tak ako to uvádza vo svojom vyjadrení. Lekárska správa nie je dôkazom o fyzickom útoku žalobcu na žalovaného. Právoplatné rozhodnutie správneho orgánu o fyzickom útoku žalovaného na žalobcu však takýmto dôkazom je. Žalobca ním obývanú časť rodinného domu opustil zo strachu, že sa fyzický útok bude opakovať, a už viac ako dva roky je nútený bývať u syna Y. V.. Ak by si žalobca útok žalovaného vymyslel, zrejme by nemal dôvod opúšťať nehnuteľnosť, ktorú obýval nepretržite niekoľko desiatok rokov. Žalobca zotrváva na tom, že žalovaný sa hanlivo vyjadril v prítomnosti žalobcu o svojej manželke. Aj napriek tomu, že žalobca nemôže vedieť, ako budú vypovedať príbuzní žalovaného (syn žalovaného mal v danom čase 3-4 roky), ich svedectvo v každom prípade objektívne bude motivované snahou dosiahnuť zamietnutie žaloby, nakoľko spolu so žalovaným obývajú nehnuteľnosť, ktorých vrátenia sa žalobca domáha v tomto konaní. Skutočnosti týkajúce sa chaty, ktoré žalobca opísal v žalobe, sa stali ešte pred tým, než sa žalovaný stal vlastníkom predmetnej chaty. Túto skutočnosť však žalovaný vo svojom vyjadrení opomenul. Žalobca užíval predmetnú chatu dlhodobo na základe ústnej dohody so svojou rodinou (majiteľkou bola žalobcova sesternica z druhého kolena), a to dávno predtým než sa žalovaný stal jej vlastníkom. Keď sa žalovaný stal vlastníkom chaty, žalobca tam už dlhý čas nechodil, pričom mu tam ostalo množstvo nábytku a ďalších osobných vecí. Žalobca zotrváva na tom, že žalovaný zatĺkol dvere na vonkajšom WC, pričom žalobca mal strach chodiť do vnútornej kúpeľne, pretože sa mu žalovaný vyhrážal že obťažuje vnučku - túto vyhrážku žalovaný adresoval žalobcovi aj na obecnom úrade so slovami, že ak sa to stane ešte raz „tak ho zabije“. Žalobca pritom svoju vnučku nikdy neobťažoval, takéto krivé obvinenie považuje za obzvlášť ponižujúce a nesie ho veľmi ťažko. Žalobca svojim vnúčatám dal všetko čo mohol, vrátane domu ktorý obývajú so svojimi rodičmi, o vnuka Z. až do jeho desiatich rokov veku sa väčšinou staral žalobca s nebohou manželkou, pre žalobcu je len ťažko pochopiteľné ako môže žalovaný napísať, že žalobca nemá rád svoje vnúčatá. Pre úplnosť uvádza, že si pravidelne nachádzal rozhádzané a poprehadzované veci spôsobom, ako by ich niekto prehľadával, pričom pri jednej z týchto situácií sa žalovaný preriekol, že „kde sú vkladné knižky“, a k dôchodku žalobcu sa tiež vyjadril, že by ho žalobca „mal dávať do rodiny“. Žalobca pritom každý mesiac prispieval sumou 100 eur do kuchyne. Nakoľko žalovaný uvádza, že energie platí on, žalobca predkladá súdu kópie dokladov preukazujúcich, že až do roku 2014 platil náklady na energie (elektrina, voda) žalobca, a aj týmto spôsobom pomáhal žalovanému, pričom žalovaný ako užívateľ väčšej časti domu nikdy neuviedol, že sa chce na týchto nákladoch podieľať. Čo sa týka narodenín a menín vnúčat, nikdy sa nestalo že by im žalobca nedal dezert alebo 10 až 20 eur, s týmito darmi žalobca prestal až po tom ako ho celkom prestali navštevovať a dokonca na ulici sa mu radšej vyhli, aby žalobcu nemuseli pozdraviť. Tvrdenia žalovaného sú nepravdivé, nezodpovedajú skutočnosti a žalobca ich kategoricky popiera. Žalobca nikdy nebol v situácii, v ktorej by išiel okolo autonehody svojho vnuka a preto sa ani nemohol dopustiť žiadneho neposkytnutia pomoci. Žalobca taktiež nikdy nechcel „zabiť“ svojho syna Y., ani nikdy nezbil svoju svokru. Tieto tvrdenia žalobca považuje za hrubo osočujúce a považuje ich za súčasť taktiky žalovaného v súdnom spore. Tieto tvrdenia sa navyše vôbec netýkajú osoby žalovaného, preto v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako stranami sporu nemajú právny význam. Žalobca dal žalovanému ako svojmu synovi všetko čo mohol, daroval mu dom s pozemkom, daroval mu auto, postaral sa mu o vzdelanie, vybavil mu výkon vojenskej služby v Leviciach aby nemusel narukovať do Čiech (tak ako to bolo bežnou praxou), zaplatil mu celú svadbu, pričom žalovaný sa mu „odvďačil“ tým, že ho surovo zmlátil. Za všetko čo má, mohol žalobca ďakovať len svojim rodičom. Žalobca pre úplnosť pripomína, že vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam má právo domáhať sa ich okamžitého vypratania, a to titulom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (doručením výzvy na vrátenie daru došlo k zániku darovacej zmluvy a k obnoveniu predchádzajúceho právneho stavu). V prípade, ak by žaloba bola nedôvodná ako to tvrdí žalovaný (s čím však žalobca nesúhlasí), v takom prípade by mal žalobca stále právo domáhať sa vypratania nehnuteľností titulom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (právo doživotného bývania a užívania rodinného domu). Dôvod, pre ktorý žalobca doteraz neuplatnil právo na vypratanie nehnuteľností cestou súdu, hoci má právo doživotného užívania celého rodinného domu, je to, že žalovaný je aj napriek všetkému jeho synom.

4. Žalovaný v1. rade k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca nepredkladá žiadne dôkazy o tom, že sa mal hanlivo vyjadrovať o svojej manželke ako aj synovi a jeho manželku musel žalobca odniesť k

jej rodičom. Jeho bratia tieto skutočnosti potvrdiť nemôžu, pretože nežijú v spoločnej domácnosti. Žalobca mohol navrhnúť ako svedkov rodičov jeho manželky, ktorí by boli vhodní svedkovia a vedeli by potvrdiť, či skutočne žalobca odviezol manželku k nim. Takýchto svedkov žalobca nenavrhol a to z dôvodu, že to je iba čistý výmysel, pretože žalobca u rodičov manželky takmer 22 rokov nebol a všetko sú to iba nepodložené tvrdenia. Ohľadom chaty, ktorú mal mať žalobca v prenájme trvá na svojom vyjadrení, že žalobca nepredložil žiadny dôkaz o existencii nájomnej zmluvy. Ak uvádza, že vlastníčkou bola jeho sesternica z druhého kolena, tak prečo ju nenavrhol ako svedka, ktorý by potvrdil skutočnosti, uvádzajúce žalobcom. Svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukazuje a to s jediným dôvodom, že sú vymyslené. Sám uzatvoril s vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti darovaciu zmluvu. Vonkajšie WC je prístupné. Keď po dvoch rokoch prišiel žalobca do jeho domu a stretol sa s vnučkou ani ju nepozdravil, iba vyčítal, prečo jej neurobili izbu na povale. Popiera starostlivosť žalobcu o jeho syna do 10 rokov tým, že je to výmysel, pretože jeho manželka bola do jeho 6 rokov na materskej dovolenke a starala sa aj o deti jeho bratov. Žalobca sa o jeho syna starať nemohol, pretože chodil do práce. Žalobca dal jeho deťom dom, ktorý obývajú a teraz im ho chce vziať, aby sa stali bezdomovcami. Takto si žalobca predstavuje úlohu starostlivého starého otca. Žalobca nikdy nebol starostlivý starý otec a jeho deti sú už dospelé a majú svoj úsudok ako aj názorný pohľad na túto skutočnosť. Ku kľúčom od garáže uvádza, že garáž bola otvorená po celú dobu, pokiaľ ich nevykradli, odvtedy jeho syn nakúpil náradie a uložil si ho do garáže, dal na garážové dvere zámok, aby sa mu nestratilo náradie. Kľúče od garáže mal žalobca k dispozícii. Za rozhádzané veci nemôže žalobca obviňovať iba jeho, keďže prístup do domu s kľúčmi majú všetci jeho synovia a cez jeho dvere je prístup aj do častí, kde býva on s rodinou. K vyjadreniu žalobcu, že prispieval sumou 100 eur do kuchyne a platil energie uvádza, že nešlo o doklady o platení energie z predmetnej nehnuteľnosti, pretože na matku neboli písané energie a žalobca možno dával 100 eur do kuchyne, ale nie do spoločnej, pretože kuchyne mali oddelené, takže neprispieval na stravu v rámci spoločnej domácnosti. Pokiaľ ide o energie, žalobca užíval sám tri izby z domu a jeho štvorčlenná rodina štyri izby, pričom energie platiť žalobca nechcel a sám povedal, že „on v živote už platil dosť!“ Žalobca vôbec nepredložil žiadny doklad, že by platil plyn, ktorý mimochodom je trojnásobne drahší ako elektrina, ktorú taktiež neplatil, od roku 2014 žalobca vôbec neplatil energie a to i napriek tomu, býval v predmetnej nehnuteľnosti do roku 2019. Nie je pravda, že by deti žalovaného dostali od žalobcu nejaký dar na osemnáste narodeniny. Ale i napriek tomu je možné vidieť ten veľký nepomer, ak deti Y. alebo H. dostali na osemnáste narodeniny zlaté retiazky alebo náušnice a jeho deti mali dostať iba 50 eur. Žalobca sa snaží poprieť všetko, čo nekorešponduje s jeho vykreslením ako starostlivého otca a starého otca. V tomto prípade poukazuje na neposkytnutie pomoci žalobcom jeho vnukovi pri autonehode dňa 17.10.2018. Všetky tieto tvrdenia žalobca popiera a to aj za cenu krivej výpovede. Obdobne toto stanovisko platí aj v prípade, v ktorom uviedol, že žalobca chcel zabiť svojho syna Y. pre jeho záväzky. Tieto tvrdenia majú svoje opodstatnenie a to z dôvodu, že dokresľujú charakter a osobnosť žalobcu, ktorý sa vo veľa krát správal v rozpore s dobrými mravmi. K darovaniu predmetnej nehnuteľnosti od žalobcu došlo z obáv, že brat Y. mal a má záväzky a aby exekútor nesiahol aj na túto nehnuteľnosť. Zomrelá matka vždy hovorila, že bratom pomôže postaviť nové domy a jemu zostane rodičovský dom. Tohto stanoviska sa žalovaný držal a svoju časť splnil, mohol si postaviť vlastný dom, ale všetky jeho celoživotné úspory investoval do tohto domu, ktorý teraz žiada odo neho žalobca naspäť a zrejme chce spraviť z jeho rodiny bezdomovcov. K vyjadreniu, že žalobca mu dal všetko čo mohol, daroval mu dom s pozemkom, i auto, postaral sa o jeho vzdelanie, vybavil mu výkon vojenskej služby v Leviciach a zaplatil mu celú svadbu uviedol, že sú to všetko zavádzajúce informácie. Pokiaľ ide o darované auto, tak mu požičal 22 ročný automobil zn. Škoda, pretože si kúpil nové auto. Tento starý automobil bol značne hrdzavý a bol v zlom technickom stave. Nové auto, ktoré si kúpil, mu nikdy nepožičal, požičal ho len jeho bratom. O svoje vzdelanie sa postaral sám, nakoľko prijímacie skúšky na strednú školu spravil sám, do školy chodil a aj úspešne zmaturoval. Vojenská služba bola v tom čase povinná a odslúžil si ju v Prešove, v Banskej Bystrici a v Leviciach. V Leviciach bol iba posledný mesiac. A svadbu si taktiež zaplatil sám. Od smrti matky sa žalobca začal k nemu správať, akoby ani nebol jeho synom. Začal si vymýšľať rôzne skutočnosti o ňom, uskutočňovať podania na obecný úrad napr. za zajacov resp. pre búchanie robotníkov pri stavbe strechy alebo podnet na políciu za tri sliepky. On by nikdy nedokázal podať podnet na svojho otca a to aj napriek tomu, že ho v detstve bil koženým bičom. Nesúhlasí ani s vyjadrením žalobcu, že i v prípade, ak by bola táto podaná žaloba nedôvodná, žalobca má právo sa domáhať vypratania nehnuteľností titulom práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu. Uplatnenie žaloby na vypratanie vecí je možné iba v prípade, ak aktívne legitimovanou je osoba, ktorá má vlastnícke právo k nehnuteľnosti. V tomto prípade žalobca by takéto právo nemal. Uvedená žaloba smeruje k ochrane práva vlastníka a nie osoby, ktorá má k nehnuteľnosti vecné bremeno. Pokiaľ ide o priebeh udalosti zo dňa 20.07.2019 plne zotráva na svojom stanovisku, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení zo

dňa 09.09.2021. Je zrejmé, že v rozhodnutí správneho orgánu nie je priebeh takto uvedený, nakoľko celý priebeh priestupkového konania chcel, aby sa čo najskôr ukončil, pretože nie je človek, ktorý by podával podnety na svojho otca, ako to robí on. Celý tento priebeh je výsledkom dopredu vymyslenej taktiky, ktorá mala za cieľ, podať túto žalobu. Je pravda, že počas priestupkového konania sa nebránil a to z dôvodu, ktorý už uviedol. Sú zrejmé rozpory napr. prečo mal žalobca modriny na pravej strane tela, podľa fotografií predložených žalobcom, keď úder mal dostať na ľavú stranu tela. Ak žalobca uvádza, prečo nepodal odvolanie, keď mal tú možnosť, tak to bolo z dôvodu, že odvolať sa dalo iba voči výške sankcie. Žalobca sa vôbec nevyjadruje, ako on mohol prísť ku zraneniam na oku práve v ten istý deň a bezprostredne potom ako sa mala odohrať udalosť zo dňa 20.07.2019. Ak by si to vymyslel tak, prečo by musel byť ošetrovaný rýchlou zdravotnou službou. Približne o 19:30 hod sa mala odohrať daná udalosť. O 20:25 hod. prišla na adresu rýchla zdravotná pomoc, pričom ošetrovaný bol v danom čase iba on, teda bezprostredne po danom útoku. Žalobca predložil doklad o ošetrovaní až o 22:32 hod. a ošetrovaný bol až vo Fakultnej nemocnici Nitra, čiže až tri hodiny potom, ako sa mala odohrať predmetná udalosť. Ak bola u nich rýchla zdravotná pomoc a mal byť zranený po útoku, prečo nebol ihneď ošetrovaný. Z jasného dôvodu, pretože sa udalosť neodohrala tak, ako je uvedené v rozhodnutí správneho orgánu i tvrdeniami žalobcu. Za ten dlhý čas mohol žalobca prísť k modrinám na inom mieste a nehovoriac o tom, že fotografie boli vyhotovené až tri dni potom, ako sa udalosť odohrala. Na záver uvádza, že nie je možné hodnotiť jeho správanie voči žalobcovi ako hrubé porušenie dobrých mravov v prípade, ak sa žalobca správa voči žalovanému a členom jeho rodiny spôsobom, ktorým sám porušuje dobré mravy. Zotráva na vyjadrení zo dňa 09.09.2021.

5. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 24.05.2022 zástupca žalobcu navrhol žalovanému, aby jednu polovicu predmetnej nehnuteľnosti vrátil žalobcovi a druhú, ktorá by patrila do dedičstva, by si nechal.

6. Podaním zo dňa 23.05.2022 žalobca navrhol pristúpenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného do sporu, nakoľko v priebehu sporu žalovaný v 1. rade previedol nehnuteľnosť na tretiu osobu. Súd uznesením č. k. 7C/29/2022-147 zo dňa 24.05.2022, právoplatné dňa 09.06.2022, pripustil, aby do konania vo vzťahu k petitu II. žaloby zo dňa 12.5.2021 na strane žalovaného ako žalovaná v 2. rade pristúpila Y. Y., nar. XX.X.XXXX, sídl. Z. XX, Y..

7. Žalovaná v 2. rade k žalobe uviedla, že pokiaľ ide o jednotlivé body, na základe ktorých sa žalovaný v 1. rade mal správať voči žalobcovi v hrubom rozpore s dobrými mravmi, k týmto jednotlivým situáciám sa nevie bližšie vyjadriť, pretože o nich nemala žiadnu vedomosť. Nebýva a ani nikdy nebývala so žalovaným v 1. rade a jeho rodinou v spoločnej domácnosti. Ak ju prišla jej dcéra navštíviť spolu s jej rodinou tak nikdy sa jej nezdôverila o týchto skutočnostiach. Pokiaľ ide o hanlivé vyjadrenia žalovaného v 1. rade k jej dcére a vnukovi uvádza, že manželstvo jej dcéry a žalovaného v 1. rade pokladá za harmonické. Dcéra sa jej nikdy nezdôverila, že by ju jej manžel urážal alebo fyzicky napádal. Taktiež nie je pravdivá ani tá informácia, že žalovaný v 1. rade mal jej dcéru biť a žalobca ju musel zo strachu pred žalovaným v 1. rade odvieť ku nej do Vráb. Toto vyjadrenie žalobcu je nepravdivé z dôvodu, že žalobca nikdy nepriviezol jej dcéru k nej domov. Ak by sa skutočne malo jednať o strach dcéry pred žalovaným v 1. rade tak, je iba veľmi málo pravdepodobné, že by sa jej dcéra o tomto nezdôverila a to už pri osobnej návšteve alebo telefonicknej komunikácii. O pravdivosti tohto vyjadrenia svedčí tá skutočnosť, že jej dcéra nikdy nepodala návrh na rozvod manželstva. Pokiaľ by jej dcéra bola v manželstve nešťastná, tak by hľadala útočisko a kde inde by ho hľadala, ako u svojej matky. Žalovaný v 1. rade nezakazoval svojim deťom, aby so žalovanou v 2. rade nekomunikovali, vnúčatá s ňou komunikujú a oslovujú ju „starká“. K ostatným bodom uvedeným v žalobe sa nedokáže bližšie vyjadriť, pretože nemá o nich vedomosť, nebola ich svedkom a jej dcéra, žalovaný v 1. rade alebo ich deti sa jej o týchto skutočnostiach nezdôverili, platí to k fyzickým útokom a slovným napadnutiam žalobcu a žalovaného v 1. rade. Predmetné nehnuteľnosti nadobudla na základe kúpnej zmluvy, kde predávajúcimi boli Bc. Z. V. a J. V.. Nehnuteľnosti odkúpila za kúpnu cenu vo výške 3000 eur. Keď predmetné nehnuteľnosti nadobudla, už v tom čase bolo na nich zriadené vecné bremeno in personam spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania v prospech Z. V. a R. V.. Nemala vedomosť o tom, že medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade sú nezhody alebo, že prebieha konanie o vrátenie daru. O týchto informáciách sa dozvedela až v čase doručenia žaloby. Predtým, ako došlo k podpisu kúpnej zmluvy ju navštívili jej vnúčatá, ako predávajúci a poprosili ju, či neodkúpi predmetné nehnuteľnosti, pretože si chcú na úver kúpiť osobné motorové vozidlo a aby v budúcnosti neboli problémy. Ako ich stará matka im chcela pomôcť a tak pristúpila k podpisu samotnej zmluvy. Pred podpisom zmluvy ju nikto neinformoval o tom, že predmetné

nehnutelnosti sú predmetom súdneho konania. I zo znenia v samotnej kúpnej zmluvy sa uvádza, že ohľadom prevádzaných nehnuteľností nie je vedené žiadne správne konanie, exekučné konanie ani iné konanie, ktoré by obmedzovalo vlastnícke alebo užívacie právo k predmetným nehnuteľnostiam. Táto skutočnosť dokonca nevyplývala ani z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J.. Nesúhlasí ani s vyjadrením žalobcu, že sa nikdy nemohla stať vlastníčkou predmetných nehnuteľností, nakoľko doručením výzvy na vrátenie daru, došlo k zániku právneho titulu darovacej zmluvy a to z dôvodu, že nemala o doručení výzvy na vrátenie daru ako ani, že medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom sú nezhody žiadnu vedomosť. Z jej strany sa jednalo o nadobudnutie predmetných nehnuteľností v dobrej viere. Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nikto nemohol byť istým svojím vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu. Poukazuje na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 151/2016, zo dňa 03.05.2017. Žalobca v priebehu katastrálneho konania nenamietal skutočnosti, ktoré by bránili k prepisu predmetných nehnuteľností a to napriek tomu, že na liste vlastníctva bola zverejnená poznámka o priebehu vkladového konania. Je zrejmé, že ak nemala vedomosť o skutočnostiach uvedených v žalobe, tak nemala ani dôvod upovedomovať žalobcu o prebiehajúcom prevode. Túto povinnosť nemala, nakoľko aj ústavný súd uviedol, že starať sa o svoje nehnuteľnosti mal predovšetkým žalobca, ktorý mohol namietat skutočnosti v priebehu vkladového konania, avšak tak neurobil. Poukazuje i na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 247/2014, z 28.01.2016. Nevyhnutným predpokladom pre tento spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva je dobrá viera nadobúdateľa, pričom už samotné zistenie, že osoba bola v dobrej viere, zakladá poskytnutie ochrany jej vlastníckemu právu. Predmetné nehnuteľnosti rade nadobudla v dobrej viere a preto sa jej vlastníckemu právu poskytuje ochrana ako každému inému vlastníkovi. Na základe svojich vyjadrení k žalobe navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Súd vykonal pojednávanie v prítomnosti strán sporu, ich zástupcov a svedkov.

9. Svedok Y. V., syn žalobcu a brat žalovaného v 1.rade , na pojednávaní dňa 17.01.2023 uviedol, že žalobca a žalovaný v 1.rade mali medzi sebou dobré vzťahy, avšak posledné roky, keď zomrela mama a aj keď otec kúpil ďalšiu pivnicu, sa vzťahy medzi nimi zhoršili. Jeden hovorí, že mu robí zle ten druhý a je to aj opačne. Čo sa týka incidentu, vedel len to, že otec bol na záhrade a o 15 minút mu volal, že ho žalovaný v 1. rade zbil. Vzťahy medzi nimi teraz nie sú dobré. K incidentu sa nevie presne vyjadriť, nakoľko nebol jeho účastníkom a policajti ho nepustili dnu, bol len neskôr vypovedať na polícii a prišiel na základe telefonátu žalobcu - otca. Preukázať zlý vzťah žalobcu so žalovaným nevie, pretože všetko má len z počutia ako i sťažovanie žalobcu na narazené rebrá, keď ho žalovaný v 1. rade sotil do kríkov. So žalovaným v1. rade mali dobré vzťahy, ktoré ochladli po incidente - bitke žalobcu a žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 1. rade sa nesťažoval na správanie žalobcu k nemu, len na preferovanie druhého brata - H.. Žalobca sa sťažoval neustále a na všetko, napr. zajace, pustené auto pod oknom, keď žalovaný v 1. rade ide do práce, pričom nevie, či ide o schválnosti. Žalobca býva u nich a nechce sa vrátiť domov, lebo sa bojí. K poskytnutiu zdravotnej starostlivosti zo dňa 20.07.2019 uviedol, že prvotne bol žalobca ošetrovaný sanitkou, potom najbližší v najbližší pracovný deň (pondelok) žalobca navštívil svojho obvodného lekára a vtedy vyšli najavo tie modriny, mal ich asi mesiac. Doktor mu predpísal lieky a masť a odporučil mu ísť na PN, avšak žalobca mu uviedol, že je na dôchodku. V nedelju otec tieto zranenia nemal, až v pondelok sa objavili. Išiel k lekárovi, nakoľko mal bolesti a vtedy tieto modriny vystúpili. Fotografie vyhotovoval on. K svojmu záujmu o nehnuteľnosť žalovaných v 1. a 2. rade uviedol, že o ňu nemá záujem, chce len, aby sa obnovili vzťahy medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, aby žalobca kľudne dožil. Má dobrý vzťah so žalobcom, medzi ním a žalobcom sa podobný incident nikdy nestal, k incidentu prišiel do 10 min. po zavolaní žalobcom, nikoho zranenia v tej chvíli presne nevidel, pretože ho polícia nepustila dnu, videl, že žalovaný v 1.rade si drží oko. Platí účty, nemá žiadne záväzky, exekúcie a žiadne exekúcie mu neprišli. Pozná len verziu žalobcu, nie žalovaného v 1.rade.

10. Svedok H. V., syn žalobcu a brat žalovaného v 1.rade na pojednávaní dňa 17.01.2023 uviedol, že presne nič nevie, volala ho tam švagriná, keď tam prišiel, policajti ho dnu nepustili, žalobca bol ošetrovaný najskôr záchrankou. Vzťah žalobcu a žalovaného nie je dobrý už približne 10 rokov, od smrti mamy, videl modriny na tele žalobcu v hajlochu pri prezliekaní, žalovaného v 1.rade po incidente videl vo vzdialenosti 15 m, držal si nad okom kapesník, žalobca sa stále na neho sťažoval, na sťažovanie žalovaného v 1. rade na žalobcu si nespomína, k starším incidentom si spomenul, že žalovaný v 1. rade prišiel do domu

a povedal jemu a jeho rodine, že si neželá, aby chodili k nemu domov, o prepise spornej nehnuteľnosti sa dozvedel neskôr. Čo sa týka chaty, žalobca tam chodieval a žalovaný v 1.rade tam zrejme vymenil zámok, lebo kľúč nepasoval. Žalobca sa k všetkým vnúčatám chová rovnako, vie, že rodina žalovaného v 1.rade neprišla žalobcovi na 70-tku, ale nevie prečo neprišli. Žalobca od incidentu býva u brata Y., lebo sa bojí.

11. Svedok C. N., kamarát syna žalovaného v 1. rade na pojednávaní dňa 17.01.2023 uviedol, že prišli za Z., na jeho oslavu, zagratulovali mu a potom sa premiestnili do altánku, kde sa rozprávali. Nevie, či bola hudba nahlas, nemyslí si to, ale prišiel tam za nimi žalobca, začal im niečo hovoriť, ale nebolo mu dobre rozumieť. Išiel za ním Z. a povedal mu, nech ich nechá. Krátko na to vyšiel aj žalovaný v 1. rade a rovnako povedal žalobcovi, aby ich nechal. Potom išli domov, Z. ich odprevadil a kam potom išiel, nevie. Presne, čo hovoril žalobca, nevie, nebolo dobre rozumieť, ale bolo na ňom vidieť, že sa mu nepáči, že sú tam. Nič nerobili, tak to bola veľká zbytočnosť, robiť takéto scény, oslava sa konala cca 5-6 rokov dozadu.

12. Svedok Z. V., vnuk žalobcu a syn žalovaného v 1. rade, na pojednávaní dňa 17.01.2023 uviedol, že jeho vzťah k žalobcovi nie je veľmi dobrý, žalobca s nimi už nebýva, určité veci zo strany žalobcu by sa nemali robiť ako napr. udania, predvolania na úrad za veci ako chovanie zvierat, kopanie zajacov, zápach sliepok. Žalobca je výbušný a nie veľmi príjemný človek, vadia mu veci, ktoré sa v bežnom živote dejú, považuje to za nejaké ublíženie. So žalovaným v 1.rade má vzťah vynikajúci, správa sa k nemu normálne, nemá vedomosť o tom, že sa o ňom vyjadroval hanlivo. Autonehoda bola na Zlatomoraveckej ceste, predbiehal vozidlo a narazil do neho. Predbiehal pomalšie auto, pričom pred ním auto vybehlo odľava a následne strhol volant doprava, potom dal trojuholník a skontroloval, či sú všetci v poriadku. Nehodu riešila aj polícia. Všetci boli v poriadku, vrátane neho. Žalobca išiel okolo miesta dopravnej nehody a nezastavil. Vzhľadom na autonehodu spred 3 rokov nevie presne, či sa jeho a žalobcov pohľad pri nehode stretli, ale videl, že vypisuje papiere a nezastavil. Krátkou cestou doručuje súdu nákras dopravnej nehody. Okolo išiel aj druhý strýko H., ktorý rovnako nezastavil. Po autonehode sa so žalobcom nestretol a ani sa ho na ňu nespýtal, stala sa 17.10.2018. K svojej rodinnej oslave uviedol, že sedeli vonku v altánku, mali pustené rádio, keď došiel žalobca začal vykrikovať, že to majú vypnúť, že chce spať. Bolo cca 8 hodín večer. Žalovaný v 1.rade potom vyšiel a povedal žalobcovi nech sa ukludní a následne to zabalili a išli domov. K 18-tym narodeninám nedostal od žalobcu žiadny dar a nevie uviesť dôvody. Ku garáži sa vyjadril, že bývala otvorená, ale má tam drahšie veci a preto na garáž dal zámok asi 2 roky dozadu a všetci, ktorí sa zdržiavajú v tejto nehnuteľnosti majú prístup ku kľúču a mal ho i žalobca. Dôvodom prevodu nehnuteľnosti bolo, že potreboval vozidlo a rodičia nemali peniaze, spýtali sa starkej a tá povedala, že im požičia za určitých podmienok, na ktorých sa dohodnú. Tými podmienkami bolo to, že jej predajú dom a ona im dá peniaze. Predali ho za 3000 eur. Na auto potreboval 5000 eur, zvyšok boli jeho úspory. Nevie koľko potrebovala sestra na auto. Peniaze potom išli jemu a sestre po 1.500 eur každému pri podpise zmluvy vo Y., sídl. Z. XXXX, u starkej. Sumu 3.000 eur určili na základe dohody.

13. Svedok K. D., kamarát syna žalovaného v 1.rade na pojednávaní dňa 17.01.2023 uviedol, že Z. mal narodeniny a boli mu spolu s C. zagratulovať. Sedeli v altánku, pristavil sa žalobca, evidentne sa mu nepáčilo, že tam sú. Nerozumeli mu, čo hovorí, potom Z. išiel za ním a potom aj žalovaný v 1.rade a povedali mu, nech im dá pokoj. Aby sa nehrotila situácia, tak s C. odišli domov.

14. Svedkyňa R. V., manželka žalovaného v 1.rade na pojednávaní dňa 17.01.2023 uviedla, že vzťah so žalovaným v 1.rade - manželom je bežný, je kľudný, pokiaľ sa situácia nevyhrotí, stará sa o deti. Nesprával sa k nej a deťom hanlivo, ani ju fyzicky nenapadol. Vzťah so žalobcom už nie je žiadny, ale zo začiatku, keď ešte svokra žila, to bolo normálne, dobre si rozumeli. Volávala mu záchranku, keď mu prišlo zle. Krátko na to, ako zomrela svokra, začal robiť napriek. Robil veci, aby na seba upozornil, robil zle. Keď si ho nikto nevšimol, začal búchať dverami, sťažoval sa na zajace, sliepky, stále niečo. Z toho dôvodu sa prestali rozprávať. Vzťah žalovanej v 2. rade k žalobcovi nie je žiadny, stretli sa asi 2-3 krát a prehodili pár slov a taktiež nemá vedomosť o tom, že by ju žalobca niekedy zaviezol k jej matke. K incidentu vo vysokom štádiu tehotenstva uvádza, že žalobca sa hádal s jeho najstarším synom a v čase, keď to už bolo vyhrotené medzi nimi, bežala za mužom, ktorý bol vo vinohradoch a na druhý deň porodila. Nevedela uviesť predmet konfliktu. Čo sa týka incidentu - bitky, bola so synom v záhrade, kopala zemiaky, prišli až po tom, ako bol krik v záhrade, videla, že muž sedel v altánku a svokor bol na chodbe. Muž jej povedal, že ho bolí oko a svokor, že ho bolí bok, ale viditeľné zranenia neboli. K darom medzi žalobcom a žalovaným v 1.rade sa vyjadrila, že si dary dávali, keď sa spolu rozprávali, teraz

už nie. Dôvodom prevodu nehnuteľnosti na deti bolo, že muž to nechcel mať na mene a chcel svojim deťom niečo darovať. K prevodu nehnuteľnosti detí na jej matku uviedla, že deti potrebovali peniaze a ona so žalovaným v 1.rade toľko nemali, išlo o sumu 10.000 eur, iné k prevodu k nehnuteľnosti detí na jej matku sa nevyjadřila.

15. Svedkyňa J. V., dcéra žalovaného v 1.rade na pojednávaní dňa 17.01.2023 uviedla, že vzťah so žalobcom nikdy nemali dobrý, veľmi sa nestretávali. Aj keď býval u nich, stalo sa aj, že pol roka ho nevidela. Nevyhýbala sa mu, ale keď vedela, že je vo vnútri, tak tam nešla. Keď babka žila, bola ešte malá a bolo to medzi nimi lepšie, chodievali za nimi, babka ich strážila. So žalovaným v 1.rade má dobrý vzťah, je to dobrý človek, nerád sa háda, podľa nej, nemal dôvod vyvolávať konflikty. K jej bratovi sa nevyjadřoval hanlivo. K sexuálnemu obťažovaniu zo strany žalobcu uviedla, že nebolo, chodieval jej do kúpeľne klopať na dvere, keď musela ísť na autobus ráno, že sa musí ponáhľať. Má vedomosť o konflikte žalobcu a žalovaného v 1.rade, ale nebola pri nich prítomná, uviedla udania napr. kvôli zajacom. K zraneniu žalovaného v 1.rade po incidente - bitke uviedla, že mal niečo pri oku. Za posledných 6-7 rokov žiadne dary nedostáva, lebo sa nestretávajú. Žalobca mal prístup ku všetkým miestnostiam v dome, nebol vymknutý, on mal svoj vlastný vstup a od neho kľúče mal. K prevodu spornej nehnuteľnosti na svedkyňu a jej brata od žalovaného v 1.rade uviedla, že rodičia dávajú svojim deťom rovným dielom, ale k tomu, že k prevodu nehnuteľnosti došlo po začatí tohto súdneho konania nevie presne odôvodniť. K prevodu spornej nehnuteľnosti na starú mamu uviedla, že potrebovala peniaze na auto a rodičia toľko nemali, ku kúpnej cene sa vyjadřila, že to riešil brat.

16. Žalobca na pojednávaní dňa 21.02.2023 uviedol, že keď sa brali s manželkou, boli chudobní, deti vychoval tak, aby podobné starosti nemali, synom dal všetko, školu, vojenčinu, auto, zaplatil svadbu. Čo sa týka incidentu, každý deň chodieval na prechádzky a keď prišiel domov, hodil kôrku psovi, pričom žalovaný v 1.rade začal na neho kričať, že mu chce otráviť psa. Snažil sa zatvoriť dvere, ale nevládadal, bil ho, udieral do hlavy, pričom mu nepovedal ani slovo. Čakal na neho, kedy príde, bol na neho pripravený. K zraneniu žalovaného v 1.rade uviedol, že k nemu došlo palicou, ktorá bola medzi dverami, nie žalobcom. Už predtým ho sotil do kríkov. Nepozná dôvod na napadnutie, robí mu už 10 rokov zlotu a podľa neho si nezaslúži ten dom. Ani jeden svedok nepovedal, že by žalobca žalovanému niekedy ublížil. K druhému synovi sa odsťahoval, lebo sa bál o svoj život. Čo sa týka autonehody, auto nereflektoval, nevedel odkiaľ to majú. Teraz býva u druhého syna, lebo sa bojí o svoj život. Nikdy nežiadal vnúčať a nevestu, aby sa z domu vysťahovali, ani teraz na tom netrvá. Nikdy nemal problém so svojimi vnukmi a vnučkami, ani s jedným, problém nastal až pri jeho 75-ke, keď mu vnuk alebo vnučka (deti žalovaného) neprišli ani zavinšovať, jeden z ich mu len položil fľašu borovičky na stôl a odišiel. Vzťah so žalovaným v 1.rade predtým bol dobrý, mali zapožičaný hajloch do užívania a užívali ho spolu, avšak raz ho žalovaný v 1.rade zavrel a vymenil zámok a odvtedy sa vzťahy začali meniť. K oslave vnuka uviedol, že keď prišiel domov, počul v altánku zvuky, ale proti oslave nič nemal, vnukovi vytkol, že zase parkuje tesne pod jeho oknom, a vtedy vyšiel aj žalovaný v 1.rade a začal kričať, že žalobca tu nič nemá. Od dverí žalovaného v 1.rade kľúč nemá, ale oni majú od jeho.

17. Žalovaný v 1.rade na pojednávaní dňa 21.02.2023 uviedol, že popiera, že by mu mal dať otec na svadbu 30 000 Sk, platil si to sám, dal mu len 2000 SK, za čo si kúpil mrazničku. Čo sa týka garážových dverí, tieto boli otvorené, nie sú vypáčené. Syn tam má náradie a príviesny vozík, a preto si dal na dvere zámok. V čase prvého udania choval zajace - 30 rokov, bola to jeho vášeň, ale v dôsledku tohto udania chov zrušil, pričom aj samotný žalobca choval zajace. Mama krmila kačice, z čoho išiel zápach, ale podanie neurobil. Čo sa týka povaly, zvnútra sú zamknuté dvere, lebo odtiaľ je prístup z lesa, preto nenecháva otvorené dvere. Druhý prístup je prístupný, je tam kľúč. Ku garáži uviedol, že keď bola otvorená, ukradli mu kosačku a karbobrúsku a bolo to riešené políciou. Keď synovi kúpil motorku, prepichol jej žalobca kolesá, lebo že robí hluk, jeho vyhodil s autom a musel si postaviť prístrešok. Čo sa týka incidentu, sedel v altánku, oddychoval, keďže predtým kopali zemiaky a keď žalobca prišiel, začal kŕmiť ich psa, ktorý je čistokrvné plemeno, povedal, že ho chlebom nemôže kŕmiť, že ho tým zabije, nato prišiel žalobca ku nemu a zahnal sa agátovou palicou, ktorá mala na konci trň. Záchranka mu oko ošetrila a odvtedy s ním má problémy. Čo sa týka podaní, boli i za sliepky, žalobca ho od malička odstrkuje, nemá ho rád, pošťval proti nemu rodinu, pričom chodí do kostola. Celý dom prerobil, žije z výplaty do výplaty, žalobca z dôvodu tvrdohlavosti všetko rieši podaniami. Ďalej uviedol, že ho v lese neodzdravil, dal mu auto v zlom technickom stave, nové auto požičiaval len bratom, keď sa ženil, mal našetrených 120 000 Sk, žalobca sa ho v živote neopýtal, či nepotrebuje pomoc, vždy reagoval arogantne a tak to rieši i s jeho synom Z.. Raz došiel žalobca opitý z pivnice a nahlas púšťal hudbu, pričom deti už spali, hrala pesnička „Čo s tou famíliou“ a vtedy žalobca povedal, že raz mu ukáže, kto je on. Čo sa

týka pivnice, tú odkúpil, ale žalobca si z nej začal brať veci, robieval v nej neporiadok, zmizlo víno. Čo sa týka hluku, ktorý sa mal robiť uviedol, mu priniesli rezivo a musel pred búrkou zakročiť a všetko pripraviť, a to zahŕňalo aj búchanie. Žiaden otec toto neurobí svojej rodine, rozdelil rodinu a pošťval ju proti nemu napriek tomu, mama na 60-tke im povedala (svojím deťom), aby držali pokope. Čo sa týka prevodu spornej nehnuteľnosti na jeho deti, ich chcel zabezpečiť, ako dobrý otec, na predmetnú žalobu ich neupozornil, aby ich do takéhoto konfliktu nezatahol, vecné bremeno pre neho a jeho manželku v predmetnej nehnuteľnosti - právo doživotného byvania a užívania zriadil, aby mal kde bývať, žalobcovi uvedený prevod neoznámil a k okolnostiam prevodu nehnuteľností z jeho detí ďalej sa nevyjadruje. Prevod spornej nehnuteľnosti neurobil z dôvodu, že ho otec požiadal o vrátenie daru a podal žalobu, ale vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav.

18. Žalovaná v 2.rade na pojednávaní dňa 21.02.2023 uviedla, že prišli za ňou deti (vnuci), že si chcú kúpiť auto, ale že na to rodičia nemajú peniaze, či im pomôže a oni by na ňu prepísali predmetnú nehnuteľnosť. Zistila si, že tam nie je žiadna ťarcha a závrada a keďže chcela pomôcť, spísali zmluvu, požičala im 10 000 eur a nehnuteľnosť kúpila za 3000 eur, čiže celkovo dostali 13 000 eur. O tomto spore nič nevedela, bola prekvapená, keď jej došli papiere, že čo sa deje. Prepis domu navrhli vnuci - deti, spoločne sa dohodli a ona súhlasila, potrebovala istotu, nakoľko to boli jej celoživotné úspory. Nevie, či im vráti dom, ak jej vrátia peniaze, zriadenie vecného bremena k spornej nehnuteľnosti jej neprekáža.

19. Na pojednávaní dňa 21.3.2023 zástupca žalobcu v záverečnej reči uviedol, že za hlavný dôvod, pre ktorý sa domáha vrátenia daru, žalobca považuje úmyselný fyzický útok žalovaného v 1. rade na žalobcu, ku ktorému došlo dňa 20.07.2019, a pre ktorý bol žalovaný v 1. rade právoplatne uznaný za vinného rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 21.10.2019, č. OU-NR-OVVS2-2019/039798, právoplatné dňa 25.11.2019 (v znení Opravy rozhodnutia zo dňa 23.03.2020). Žalobca má za to, že tento útok má charakter obzvlášť závažného, a teda hrubého porušenia dobrých mravov vysokej intenzity, a sám osebe zakladá oprávnenie žalobcu domáhať sa vrátenia daru. Medzi predmetným fyzickým útokom a akýmikoľvek inými vzťahmi sporových strán, ktoré strany uvádzajú v tomto konaní, neexistuje žiadna vecná ani časová súvislosť, a teda vo vzťahu k predmetnému fyzickému útoku neexistuje žiadna vzájomnosť, ktorá by predmetný útok žalovaného mohla ospravedlňovať. Žalobca nikdy fyzicky nenapadol žalovaného a teda žiadne vzájomné konanie žalobcu, ktoré by žalovaného v prvom rade vyprovokovalo k fyzickému útoku na žalobcu, neexistuje a v konaní pred súdom, ani pred správny orgánom, nebolo preukázané. Žalobca svoje právo na vrátenie daru riadne a včas uplatnil, pričom sa opieral okrem iného aj o fyzické napadnutie zo dňa 20.07.2019. Vlastnícke právo žalovaného v 1. rade k dotknutým nehnuteľnostiam preto doručením výzvy zaniklo. Na uvedenom nič nemenia ani vyjadrenia žalovaného v 1. rade na adresu žalobcu, ktoré žalobca ako nepravdivé odmietol a ktoré v konaní neboli preukázané. V zlom vzťahu strán sporu neexistovala, a ani nebola preukázaná, žiadna vzájomnosť, ktorá by mohla zdôvodniť, alebo dokonca ospravedlniť, fyzický útok zo dňa 20.07.2019. Útok žalovaného na žalobcu zo dňa 20.07.2019 nebol žalovaným nijako vyprovokovaný a nebola v ňom prítomná žiadna vzájomnosť. Žalobca má za to, že tento útok predstavoval hrubé porušenie dobrých mravov značnej intenzity a je dôvodom na vrátenie daru, aj keby ostatné skutočnosti tvrdené žalobcom považoval súd za sporné. Spôsob akým žalovaný počas konania opisoval skutkový dej dňa 20.07.2019 je nepravdivý, nepreukázaný, a najmä je v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím správneho orgánu, ktorým je súd viazaný. Žalovaný, hoci sa v prvoinštančnom priestupkovom konaní aktívne bránil a navrhoval dôkazy na svoju obranu, následne proti rozhodnutiu nepodal vôbec žiadny opravný prostriedok, hoci mu v tom nič nebránilo. Práve nepodanie opravného prostriedku je jednoznačným dôkazom toho, že skutok sa stal tak, ako ho opísal žalobca, a že túto skutočnosť uznal aj sám žalovaný v 1. rade. Žalovaný v 1. rade sa snažil navodiť dojem, že proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra nepodal opravný prostriedok z dôvodu, že nie je konfrontačný človek a nepovažoval to za potrebné, ani za vhodné. Uvedené nie je pravdou, nakoľko ako už uviedli, žalovaný sa v konaní aktívne bránil, pričom na preukázanie svojich tvrdení navrhol tiež dvoch svedkov - svoju manželku a svojho syna, ktorých účasť aj osobne zabezpečil na pojednávaní pred správny orgánom. Nie je preto pravda, že by sa žalovaný aktívne nebránil. Títo dvaja svedkovia však verziu udalostí žalovaného vôbec nepotvrdili, vzhľadom k čomu sa verzia udalostí žalovaného v správnom konaní nebola preukázaná. Vzhľadom na viazanosť súdu rozhodnutím Okresného úradu Nitra žalobca zastáva názor, že súd by nemal prihliadať na odlišné skutkové verzie žalovaného, ktoré nemajú oporu vo výrokovvej časti právoplatného rozhodnutia Okresného úradu Nitra. Žalovaný v 1. rade si je pravdepodobne vedomý, že fyzický útok ktorého sa dopustil je hrubým porušením dobrých mravov, a preto sa snažil predmetné rozhodnutie spochybnit' a uvádzal vlastný, skutkovo odlišný priebeh udalostí.

Tento priebeh je však v rozpore s výrokovou časťou právoplatného rozhodnutia, vzhľadom k čomu k takejto odlišnej verzii nie je možné prihliadať. Žalovaný v 1. rade vykresľoval žalobcu ako človeka, ktorý mu celý život robil len zle a teraz chce z vlastných vnúchat spraviť bezdomovcov. Tvrdenia žalovaného v 1. rade však neboli vykonaným dokazovaním preukázané. Žalobca sa navyše domáha vypratania nehnuteľností len zo strany samotného žalovaného v 1. rade, z ktorého má strach, nakoľko na žalobcu bezdôvodne fyzicky zaútočil. Žalobca sa však nikdy nedomáhal, ani mimosúdne, ani cestou súdu, od svojich vnúchat alebo manželky žalovaného v 1. rade, aby vypratali dom spolu so žalobcom. Ak by žalobca bol tak zlým človekom ako ho žalovaný 1/ vykresľuje, nikdy by nebol žalovanému daroval tak rodinný dom, ako aj auto. Tieto nesporné a preukázané skutky žalobcu priamo odporujú tomu, ako žalobcu vykresľuje žalovaný. Voči žalovanej v druhom rade žalovaný rozšíril návrh predovšetkým z dôvodu, že táto je evidovaná v katastri nehnuteľností ako vlastníka nehnuteľností, hoci sa ním platne nemohla stať. Má za to, že v prípade prevodov nehnuteľností, najprv na deti žalovaného v prvom rade a následne na žalovanú v druhom rade, ako aj zriadenie vecného bremena v prospech žalovaného v prvom rade, išlo o absolútne neplatné právne úkony. Žalobca má za to, že žalovaný nehnuteľnosti nemohol platne previesť na svoje deti, nakoľko v čase uzavretia zmluvy už nebol ich vlastníkom. Jeho deti následne z rovnakého dôvodu nemohli previesť nehnuteľnosti na žalovanú v druhom rade. Z toho istého dôvodu nebolo možné platne zriadiť ani vecné bremeno v prospech žalovaného. Pre úplnosť uvádza, že vecné bremeno by bez súhlasu žalobcu nebolo možné zriadiť ani v prípade, ak by k prevodu vlastníctva platne došlo, nakoľko tomu bránila existencia skoršieho vecného bremena k celej nehnuteľnosti. Žalobca tiež poukazuje na skutočnosť, že správanie žalobcu voči žalovanému v prvom rade, tak ako ho žalovaný v prvom rade opísal vo svojich písomných podaniach a ústnych vyjadreniach, nebolo vykonaným dokazovaním vôbec preukázané. Žalobca poprel a popiera, že by sa voči žalovanému v 1. rade správal spôsobom, ako to tvrdí žalovaný v 1. rade, pričom z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí svedkov navrhnutých žalovaným v 1. rade, takéto správanie nebolo preukázané. Žalovaný v 1. rade sa tiež snažil vykresliť žalobcu ako zlého a lakomého človeka, ktorý mu nikdy nijako nepomohol a nikdy nič nedal. Žalovaný v prvom rade však opomenul, že žalobca mu daroval nehnuteľnosti, ktorých vrátenie je predmetom tohto konania - rodinný dom aj s pozemkom. Ak by bol žalobca takým človekom, ako ho vykresľuje žalovaný, nikdy by k žiadnemu darovaniu nedošlo. Žalovaný v 1. rade, pri vysvetľovaní prevodu nehnuteľností na svoje deti uviedol, že ich chcel zabezpečiť ako otec, ktorý má rád svoje deti a chce ich zabezpečiť resp. sa o ne postarať. Priebeh žalovaného v 1. rade je nevierohodný, a prinajmenšom z týchto dôvodov: k uzavretiu zmluvy došlo až po doručení výzvy na vrátenie daru a po začatí súdneho konania, žalovaný v 1. rade si súčasne zriadil právo doživotného bývania formou vecného bremena, pričom nerešpektoval existenciu skoršieho vecného bremena žalobcu, o ktorom mal vedomosť, zmluvu písal a v katastrálnom konaní jej účastníkov zastupoval advokát, ktorý žalovaného v 1. rade zastupuje v tomto súdnom konaní, a teda nemožno hovoriť o žiadnej dobrej viere účastníkov alebo o tom, že by nevedeli o prebiehajúcom spore. Žalobca má za to, že išlo o účelový a špekulatívny prevod, ktorým žalovaný v 1. rade nechcel zabezpečiť svoje deti, ale primárne sám seba. Dôkazom toho je aj následný prevod na žalovanú v 2. rade, ktorý účastníci vysvetlili potrebou údajnej pôžičky na kúpu auta. Takáto forma údajnej pôžičky je medzi blízkymi osobami vysoko neštandardná a v reálnom živote sa vôbec nevyskytuje. Žalobca je toho názoru, že súd by mal k žalovanému v 1. rade pristupovať kriticky a so zvýšenou opatrnosťou, nakoľko ide o osobu právoplatne uznanú za vinnú z protiprávneho konania, ktorým bola súčasne naplnená nielen skutková podstata priestupku, ale aj skutková podstata hrubého porušenia dobrých mravov podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Len pre úplnosť uvádza, že žalovaný uvádzal vedome nepravdivé skutočnosti aj vo vzťahu k iným tvrdeniam žalobcu. Žalobca od počiatku tvrdil, že na prenájme chaty - hajlochu - sa dohodol so svojou príbuznou, pričom žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k žalobe uviedol, že to nie je pravda. Z výsluchu účastníkov a z vykonaného dokazovania však nakoniec vyšlo najavo, že žalobca si chatu skutočne prenajal od svojej, medzičasom zomrelej príbuznej. Aj z týchto dôvodov má za to, že súd by mal k akýmkoľvek skutkovým tvrdeniam žalovaného v 1. rade pristupovať kriticky.

20. Na pojednávaní dňa 21.03.2023 zástupca žalovaných v 1. a v 2. rade v záverečnej reči uviedol, že zo strany žalovaného v 1. rade vo vzťahu k žalobcovi nedošlo k hrubému porušeniu dobrých mravov, a to z nasledovných dôvodov - hanlivé vyjadrenie o manželke žalovaného a o jeho synovi nebolo svedeckými výpoveďami potvrdené. Čo sa týka hajlochu, vlastníkom je od roku 2016 žalovaný a ten nemá uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu. Zatlčenie dverí a obťaženie vnučky rovnako nebolo svedeckými výpoveďami preukázané. Nepreukázali sa v tomto konaní v rámci dokazovania ani skutočnosti týkajúce sa zákazu stretávania vnúchat so žalobcom, nakoľko tí sami sa so žalobcom nechcú stretávať, lebo ich nemá rád. Čo sa týka skutočností, že žalovaný v 1. rade mal na žalobcu kričať a hodiť ho do kríkov, ako aj operácia žličníka žalobcu, tie sa udiali 7 rokov dozadu a preto sú premlčané. Na základe uvedeného, všetky

dôvody na vrátenie daru sú vymyslené a nepodložené. Čo sa týka fyzického útoku zo dňa 20.07.2019, bol to práve žalobca, ktorý zaútočil na žalovaného v 1. rade a dvakrát ho bodol do oka. Zranenie žalovaného v 1. rade potvrdili aj všetci svedkovia. Uvedené dokazuje záznam zdravotného stavu žalovaného v 1. rade, ktorý sa dal ošetriť hneď po incidente, naopak žalobca sa dal ošetriť až o 3 dni. Žalobca sa nemôže domáhať vydania nehnuteľnosti, lebo ju nevlasní, ale len finančnej náhrady. Čo sa týka kúpnej zmluvy, pred tým ako malo dôjsť k jej podpisu, vnúčatá žalobcu navštívili žalovanú v 2. rade, že majú záujem si kúpiť auto a žalovaná v 2. rade teda nemala vedomosť o tomto konaní a teda nadobudla nehnuteľnosť v dobrej viere, a to aj s poukazom na nález ÚS SR z roku 2016. Dôkaz o opaku nebol preukázaný. S poukazom na uvedené navrhujeme, aby súd žalobu zamietol a priznal náhradu trov konania.

21. Žalobca v záverečnej reči uviedol, že síce bolo potvrdené zranenie žalovaného v 1. rade, ale nebol potvrdený vznik toho zranenia.

22. Žalovaný v 1. rade v záverečnej reči uviedol, že nesúhlasí, aby sa vracal dar po 20 rokoch, keďže ho prerobil a investoval do neho. Keď považoval darovanie žalobca za nevhodné, prečo mu ho dával. Všetko je vykonštruované. Pred tým, ako išiel na políciu, nič s ním neriešil a nekonzultoval. Teraz chce vnúčatá vyhodiť z domu. Vlastník štyroch domov nie je odkázaný na jeho dom, o ktorý sa stará.

23. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s vyjadreniami zástupcov strán sporu, výsluchom svedkov - Y. V., H. V., C. N., K. D., R. V., J. V. a Z. V., oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

24. Podľa notárskej zápisnice N 150/2004, NZ 43896/2004 zo dňa 21.05.2004 spisanej na Notárskom úrade E. D. K., so sídlom F. XX, X. žalobca spolu so zomrelou manželkou darovali synovi - žalovanému v 1. rade nehnuteľnosti v k.ú. J. na LV č. XX, parc.č.XXX/X zastavané plochy a nádvoría s domom súp. č. XXX o výmere 476 m², parc. č. XXX/XX záhrady o výmere 324 m² v celosti, podľa dohody účastníkov bola hodnota darovaných nehnuteľností určená na sumu 200.000 Sk, obdarovaný - žalovaný v 1. rade zároveň zriadil v prospech darcov vecné bremeno vo forme doživotného užívania nehnuteľnosti v k.ú. J. na LV č. XX, parc.č.XXX/X zastavané plochy a nádvoría s domom súp. č. XXX o výmere 476 m², parc. č. XXX/XX záhrady o výmere 324 m².

25. Z LV č. XX, k.ú. J. zo dňa 19.11.2020 je preukázané, že v danom čase bol vlastníkom nehnuteľnosti v k.ú. J. na LV č. XX, parc.č.XXX/X zastavané plochy a nádvoría s domom súp. č. XXX o výmere 476 m², parc. č. XXX/XX záhrady o výmere 324 m² žalovaný v 1. rade.

26. Zo záznamu o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov č. ORPZ-NR-OPP11-294/2019-P zo dňa 21.07.2019, vyplýva, že žalobca podal oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, vo veci fyzického napadnutia žalobcu žalovaným v 1. rade dňa 20.07.2019.

27. Z lekárskej správy FN Nitra, Špitálska 6, Nitra zo dňa 20.07.2019 v čase 22:32, UPS-traumatológia vyplýva, že žalobca bol ošetrený po fyzickom napadnutí žalovaným v 1. rade s odporúčením šetriaceho režimu a užitím analgetík.

28. Z pracoviska sonografie, Jesenius - diagnostické centrum, a.s., Nitra zo dňa 20.07.2019 v čase 23:54 je zrejme, že žalobca bol na vyšetrení orgánov dutiny brušnej.

29. Z lekárskeho správ zo dňa 23.07.2019 a 30.07.2019 je zrejme, že žalobca mal na tele zranenia, na ktoré ošetrujúci lekár odporučil šetriaci režim, analgetiká, heparoid na hematómy a odporučil kontrolu o týždeň, ktorá sa uskutočnila dňa 30.07.2023.

30. Rozhodnutím Okresného úradu Nitra, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-NR-OVVS -2017/039798 zo dňa 21.10.2019, právoplatné dňa 25.11.2019 bol žalovaný v 1. rade uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a to drobným ublížením na zdraví blízkej osobe, ktorého sa dopustil dňa 20.07.2019 v čase asi 19:30 na adrese J. XXX, kde fyzicky napadol svojho otca - žalobcu, kopol ho do stehna, udrel dvakrát päťou do hlavy, sotil do radiátora, následkom

čoho spadol na zem a poranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie vo FN Nitra, za čo bola žalovanému v 1.rade uložená pokuta vo výške 60 eur.

31. Z výzvy žalobcu na vrátenie daru a vypratanie sporných nehnuteľností zo dňa 25.02.2021 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného v 1.rade na vrátenie daru a vypratanie nehnuteľnosti z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov, výzva bola žalovanému v 1.rade doručená dňa 03.03.2021, čo potvrdzuje doručka predmetnej písomnosti.

32. Žalovaný v 1.rade predložil súdu darovaciu zmluvu, fotografie zo sporných nehnuteľností, poštové poukážky o úhradách energií spornej nehnuteľnosti, zápisnicu z obecného úradu z ústneho pojednávania zo dňa 12.08.2015, záznam o zhodnotení zdravotného stavu žalovaného v 1.rade zo dňa 20.07.2017 a výpis z Centrálného registra exekúcií dlžníka Y. V..

33. Z darovacej zmluvy zo dňa 15.07.2016 uzatvorenej medzi darujúcou B. Z. a žalovaným v 1.rade je zrejmé, že bola uzatvorená medzi uvedenými stranami a jej predmetom bolo darovanie nehnuteľnosti v k.ú. J. parc. č. XXX/X - zastavené plochy a nádvoría o výmere 29 m², zapísaná na LV č. XX ako parcela „C“, pivničný domček so súpisným č. XXXX darkyňou žalovanému v 1.rade.

34. Z fotografií predložených žalovaným v 1.rade je viditeľný kľúč v zámku dverí a okolie rodinného domu.

35. Poštové poukážky predložené žalovaným v 1.rade preukazujú úhradu energií - vody, plynu, elektriny z mesiacov jún, júl august 2021.

36. Z predloženej zápisnice č. 7/2015-3 zo dňa 12.08.2015 z ústneho pojednávania vo veci poskytnutia predbežnej ochrany obcou medzi účastníkmi konania žalobcom a žalovaným v 1.rade vyplýva, že žalobca a žalovaný v 1.rade uzatvorili zmier vo veci úmyselného robenia schválností žalovaným v 1.rade smerujúce k žalobcovi, pričom žalobca tvrdil úmyselné schválnosti robené žalovaným v 1.rade a žalovaný v 1.rade uvedené poprel a uviedol, že jeho syn robí práce, ktoré súvisia s bežnými opravami a údržbou.

37. Záznam o zhodnotení zdravotného stavu žalovaného v 1.rade zo dňa 20.07.2019 nepreukazuje žiadne zranenia žalovaného v 1.rade.

38. Výpis z Centrálného registra exekúcií obsahuje 6 exekučných konaní dlžníka Y. V..

39. Žalobca predložil súdu poštové poukážky preukazujúce úhrady energií - voda, plyn, elektrina za obdobie rokov 2010-2013 žalobcom.

40. Fotografie predložené žalobcom sú zamerané na pravú časť tela žalobcu a zachytávajú tmavé miesta na žalobcom tele, ktoré môžu byť dôsledkom fyzického útoku na žalobcu.

41. Výpis z LV č. XXXX zo dňa 20.10.2021 predložený žalovanou v 2.rade preukazuje zmenu vlastníka spornej nehnuteľnosti, a deti žalovaného v 1.rade na základe kúpnej zmluvy V 8990/21-222/21, vecné bremeno - právo doživotného užívania nehnuteľnosti v prospech žalobcu a žalovaného v 1.rade s manželkou.

42. Výpis z LV č. XXXX zo dňa 23.05.2022 predložený žalobcom preukazuje zmenu vlastníka spornej nehnuteľnosti, a to svokru žalovaného v 1. rade na základe kúpnej zmluvy V 10986/21 - 279/21, právo doživotného užívania nehnuteľnosti v prospech žalobcu a žalovaného v 1.rade s manželkou.

43. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. vkladu 899/2021 zo dňa 08.09.2021 povoľuje vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v k.ú. J., LV č. XX, parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 476 m², parc.č. XXX/XX záhrada o výmere 324 m², rodinný dom so súpisným č. XXX v prospech J. V. a Z. V. a zriaďuje vecné bremeno v prospech žalovaného v 1.rade a jeho manželky na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa 03.09.2021. Potvrdenie o úhrade správneho poplatku za návrh na vklad do katastra nehnuteľností vo výške 266 eur preukazuje jeho úhradu. Súčasťou konania Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. vkladu 899/2021 zo dňa 08.09.2021 bola i kúpna zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena zo dňa

03.09.2021 uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako predávajúcim, ako kupujúcimi jeho deti J. V. a Z. V. a oprávnenou z vecného bremena - manželkou žalovaného v 1.rade R. V. s výškou kúpnej ceny 3.000 eur za predmetné nehnuteľnosti.

44. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. vkladu 10986/2021 zo dňa 26.10.2021 povoľuje vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v k.ú. J., LV č. XX, parc.č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 476 m², parc.č. XXX/XX záhrada o výmere 324 m², rodinný dom so súpisným č. XXX v prospech Y. Y., svokry žalovaného v 1.rade na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa 22.10.2021. Potvrdenie o úhrade správneho poplatku za návrh na vklad do katastra nehnuteľností vo výške 266 eur preukazuje jeho úhradu. Súčasťou konania Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. vkladu 10986/2021 zo dňa 26.10.2021 bola i kúpna zmluva zo dňa 21.10.2021 uzatvorená medzi predávajúcimi - J. V., Z. V. - deťmi žalovaného v 1.rade a kupujúcou - Y. Y. - žalovanou v 2. rade s dohodnutou kúpnu cenou 3.000 eur. Z rozhodnutia Okresného úradu Nitra, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-NR-OVVS - 2017/039798 zo dňa 21.10.2019, právoplatné dňa 25.11.2019 mal súd za preukázané, že žalovaný v 1.rade bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a to drobným ublížením na zdraví blízkej osobe, ktorého sa dopustil dňa 20.07.2019 v čase asi 19:30 na adrese J. XXX, kde fyzicky napadol svojho otca - žalobcu, kopol ho do stehna, udrel dvakrát päšťou do hlavy, sotil do radiátora, následkom čoho spadol na zem a poranenia si vyžiadali lekárske ošetrovanie vo FN Nitra, za čo bola žalovanému v 1.rade uložená pokuta vo výške 60 eur. Z ďalšieho dokazovania

45. Podľa § 628 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

46. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

47. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, neplatná je darovacia zmluva, podľa ktorej sa má plniť až po darovovej smrti.

48. Podľa § 629 OZ, darca je povinný pri ponuke daru upozorniť na vady, o ktorých vie. Ak má vec vady, na ktoré darca neupozornil, je obdarovaný oprávnený vec vrátiť.

49. Podľa § 630 OZ, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

50. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

51. Na základe darovacej zmluvy dochádza k darovaniu. Darovacou zmluvou sa darca zaväzuje poskytnúť obdarovanému určitú vec (príp. viaceré veci) dobrovoľne a bezodplatne, pričom obdarovaný darovanú túto vec (príp. veci) prijíma. Darovacia zmluva je typickým dvojstranným právny úkon, pretože na svoj vznik si vyžaduje dva prejavy vôle, a to ponuku daru zo strany darcu a prijatie tejto ponuky obdarovaným. O darovaciu zmluvu ide vtedy, ak sú naplnené jej dva základné pojmové znaky, a to bezodplatnosť a vôľa obdarovať. Bezodplatnosť darovania spočíva v prenechaní majetkovej hodnoty darcom obdarovanému bez protiplnenia obdarovaného. Vôľa obdarovať je zase daná skutočnosťou, že darca poskytuje plnenie bezplatne a zároveň tak koná bez toho, že by mal právnu povinnosť plniť. Slovenská právna veda ale vyvodila záver, podľa ktorého na ťarchu dobrovoľnosti darovania nie je plnenie morálnej povinnosti. Povinnosť poskytnúť doživotnú opateru svojím rodičom pritom možno považovať práve za jednu z morálnych povinností. Dojednanie takejto morálnej povinnosti zo strany obdarovaného nemá za následok vadnosť darovacej zmluvy. Taktiež platí, že hoci skutočne darovacie zmluvy, ktorých súčasťou je aj zriadenie osobného vecného bremena v prospech darcov ako určitého protiplnenia evokuje, že nejde o čistú darovaciu zmluvu, ale tzv. zmiešanú darovaciu zmluvu (pri ktorej darca prevádza objekt čiastočne za odplatu, čiastočne bezplatne), slovenská právna veda ustanovila, že prevzatie ťarchy viaznucej na predmete darovania ako súčasť darovacej zmluvy je výnimkou v tom smere, že takéto protiplnenie sa nepovažuje za majetkové protiplnenie, ktoré je inak pri (čistej) darovacej zmluve vylúčené. Ak darovacia zmluva spĺňa všetky predpísané náležitosti právneho úkonu (ktoré okrem iného museli byť sčasti skúmané aj v katastrálnom konaní) - a to sloboda vôle, vážnosť

vôle, určitosť, zrozumiteľnosť, dovoľenosť, spôsobilosť účastníkov zmluvy na právne úkony, ak zmluva zákon neobchádza, neodporuje mu a zmluva ani nie je v rozpore s dobrými mravmi - je takýto právny úkon platným a nemožno sa teda ani domáhať jeho určenia za neplatný súdnou cestou.

52. Občiansky zákonník upravuje v § 630 v rámci právnej úpravy darovacej zmluvy inštitút odvolania darovania, spočívajúceho v oprávnení darcu domáhať sa vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. V tomto smere je potrebné upozorniť na prevažujúci právny názor o tom, že právo domáhať sa vrátenia daru za splnenia uvedených podmienok je osobným právom darcu, ktoré neprechádza na jeho právnych nástupcov (dedičov a pod.). Vrátenie daru je ako právny inštitút upravené vo vyššie citovanom ustanovení § 630 Občianskeho zákonníka a vo svojej podstate predstavuje osobitný spôsob zániku právneho vzťahu, ktorý vznikol v dôsledku darovania. Zákon darcovi umožňuje, aby sa domáhal vrátenia daru za predpokladu, že sa obdarovaný správa voči darcovi alebo voči členom darcovej rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

53. Domáhanie sa vrátenia daru je z právneho hľadiska jednostranný právny úkon darcu, ktorý smeruje k tomu, aby obdarovaný vrátil dar. Zákon formu tohto úkonu výslovne neupravuje, a to ani vtedy, ak je predmetom daru nehnuteľnosť. Zo všeobecných ustanovení o právnych úkonoch je však zrejmé, že ak ide o vrátenie daru, ktorým je nehnuteľnosť, výzva na vrátenie daru by mala byť realizovaná písomnou formou. Pritom z výzvy na vrátenie daru by mala byť zrejmá aj vôľa darcu smerujúca k tomu, aby mu obdarovaný predmet daru vrátil.

54. Inštitút vrátenia daru je z pohľadu časového konštruovaný tak, že jeho uplatnenie podlieha premlčaniu vo všeobecnej trojročnej lehote. Tu však treba povedať, že táto lehota začína plynúť až od momentu, kedy nastane okolnosť, ktorú by bolo možné kvalifikovať ako správanie sa obdarovaného k darcovi alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Za členov rodiny darcu treba považovať predovšetkým jeho manžela, rodičov a deti a spravidla tiež ostatných príbuzných v priamom rade ako aj súrodencov, výnimočne aj ďalšie osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere, pokiaľ by darca ich ujmu dôvodne pociťoval ako vlastnú ujmu (R 88/1998). Pokiaľ ide o samotný zákonný dôvod na vrátenie daru, tento sa posudzuje objektívne (tzn., že nestačí subjektívne presvedčenie darcu). Podľa súdnej praxe „hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie“ (R 88/1998), takže „kvantita aj kvalita“ nevhodného správania sú rovnocennými ukazovateľmi. Správanie, ktoré jednorazovo nemusí byť právne významné, sa pri určitej periodicite stáva relevantným. Hoci subjektívny prvok hrá v odvolaní darovania významnú úlohu, je nevyhnutné, aby bolo správanie obdarovaného posudzované objektívne (R 61/1997), „za právne relevantné sa považuje len také správanie obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo“. Judikatúra vyvodila, „že právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napríklad predaj darovanej veci cudzej osobe alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí“ (R 31/1999) - hoci sú osoby, ktoré takéto správanie subjektívne veľmi zle znášajú. Objektívne posúdenie však vždy musí rešpektovať konkrétnu osobnosť dotknutej osoby (napr. vyhrážky a násilné správanie treba hodnotiť rozdielne, ak smerujú voči osamelej staršej chorej osobe ako rovnaké správanie adresované silnému zdravému mladému subjektu žijúcemu v podpore komunity, aj vzhľadom na vzájomné vzťahy, osobnosť, prostredie, životné osudy a pod.). Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré naplňuje znaky uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ darca toto právo realizuje, zaniká darovací vzťah momentom, keď prejav vôle darcu (výzva na vrátenie daru) došiel obdarovanému.

55. Dobrými mravmi je súbor pravidiel správania sa, ktoré sú v spoločnosti všeobecne uznávané aj keď sami o sebe nie sú právne záväzné. Hrubé porušenie dobrých mravov nie je každé správanie, ktoré je neetické, resp. ktoré nezodpovedá spoločensky uznávaným pravidlám slušného správania. Hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo sústavné porušovanie. Ide napríklad o prípady fyzického napádania darcu obdarovaným, hrubých urážok na cti darcu, neposkytnutie potrebnej pomoci, opakované vyhánanie darcu z domu, ktorý bol darovaný, sústavné odmietanie poskytovania výživy, na ktorú je darca voči obdarovanému odkázaný. Za hrubé porušenie dobrých mravov nemožno považovať napr. prípad ak obdarovaný zabudol na životné jubileum darcu alebo dar sa predal cudzej osobe. V zmysle praxe treba pod hrubým porušením dobrých mravov

rozumieť také porušenie, ktoré je sústavné alebo značnej intenzity. Preto predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny, ale len také správanie, ktoré so zreteľom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Vždy je preto nevyhnutné skúmať individuálne okolnosti každého jedného prípadu. V rámci súdneho konania následne musí darca preukázať to, že došlo k naplneniu zákonných predpokladov na vrátenie daru upravený v ustanovení § 630 Občianskeho zákonníka.

56. Občiansky zákonník umožňuje účastníkovi zmluvy od zmluvy odstúpiť len vtedy, ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Ak darovacia zmluva, ktorú strany uzavreli neumožňuje odstúpenie od tejto zmluvy, takéto odstúpenie nie je možné realizovať. Darca sa však môže domáhať vrátenia daru, ak by preukázal hrubé porušovanie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Z uvedené dôvodu, keď darovacia zmluva uzatvorená medzi stranami sporu odstúpenie od zmluvy nepripúšťa, súd si v rámci predbežnej otázky vyhodnotil, že takéto odstúpenie žalobkyne od darovacej zmluvy nemá žiadne účinky. Avšak súd má za to, že podanie žaloby spĺňa podmienky výzvy na vrátenie daru, ako to bolo aj v tomto prípade. Následne súd pristúpil ku skúmaniu existencie dôvodov na vrátenie daru.

57. Žalobca výzvou žiadal vrátenie darovaných nehnuteľností ako celku, nakoľko darované nehnuteľnosti boli v čase darovania predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalobca vzhľadom na smrť svojej manželky ako jednej z dvoch darcov žiadal vrátenie darovaných nehnuteľností ako celku a to s poukazom na špecifický charakter inštitútu bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

58. Predtým ako súd pristúpil k meritu veci skúmal, či žalobca je aktívne legitimovaným na podanie žaloby v danom rozsahu. Tu súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR z 20. marca 2008 sp. zn. 5 Cdo 255/2007, ktorý uvádza, že „Pri uplatňovaní nárokov z vrátenia daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka treba ale zohľadniť aj tú skutočnosť, či sa darovaná nehnuteľnosť nenachádzala v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - darcov. Súdna prax je v otázkach vlastníctva vecí tvoriacich predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov jednotná v tom, že každý z manželov má vlastnícke právo k celej veci, a to tak, že práva jedného z manželov sú obmedzené rovnakými právami druhého (viď napr. R 42/1972). Preto aj jeden z manželov, ktorí darovali spoločne vec z majetku tvoriaceho predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sa môže samostatne domáhať vrátenia daru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 630 Občianskeho zákonníka. To platí aj v prípade smrti jedného z bývalých bezpodielových spoluvlastníkov - darcov, keď pozostalý manžel sa môže s poukazom na špecifický charakter bezpodielového spoluvlastníctva manželov domáhať vrátenia celého predmetu daru. Obnovenie vlastníckeho práva z titulu vrátenia daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka umožní konanie o novoobjavenom majetku poručiťľa (§ 175x O.s.p.), v rámci ktorého bude vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Len takáto aplikácia ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka súdom je správna, spravodlivá a zákonná, v súlade s dobrými mravmi.“ S poukazom na uvedené má súd za to, že žalobca je aktívne legitimovaným na podanie žaloby a domáhať vydania veci a určenia, že nehnuteľnosť patrí do BSM v podiele 1/1 k celku. Nakoľko darovacia zmluva bola uzatvorená so žalovaným v 1. rade, ktorý bol v zmysle darovacej zmluvy obdarovaným, súd má za preukázané, že žalovaný v 1. rade je pasívne legitimovaným v danom spore.

59. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca spolu s manželkou darovali nehnuteľnosti formou notárskej zápisnice N 150/2004, NZ 43896/2004 zo dňa 21.05.2004 spisanej na Notárskom úrade E.. D. K., so sídlom F. XX, X. synovi - žalovanému v 1.rade a to nehnuteľnosti v k.ú. J. na LV č. XX, parc.č.XXX/X zastavané plochy a nádvoria s domom súp. č. XXX o výmere 476 m², parc. č. XXX/XX záhrady o výmere 324 m² v celosti, podľa dohody účastníkov bola hodnota darovaných nehnuteľností určená na sumu 200.000 Sk, obdarovaný - žalovaný v 1.rade zároveň zriadil v prospech darcov vecné bremeno vo forme doživotného užívania nehnuteľnosti v k.ú. J. na LV č. XX, parc.č.XXX/X zastavané plochy a nádvoria s domom súp. č. XXX o výmere 476 m², parc. č. XXX/XX záhrady o výmere 324 m². Žalobca sa podanou žalobou na súd dňa 15.07.2021 domáhal vydania nehnuteľnosti a určenia, že vyššie uvedené nehnuteľnosti v dôsledku výzvy na vrátenie daru patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu L. V. a neb. Y. V.. Na základe výzvy na vrátenie daru zo dňa 25.2.2021, ktorá bola žalovanému doručená 3.3.2021, t.j. pred podaním žaloby, došlo k zániku darovacieho vzťahu. Výzva na vrátenie daru je hmotnoprávny úkon a k zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 Občianskeho zákonníka dochádza na základe jednostranného právneho úkonu

darcu voči obdarovanému, t. j. obligačné účinky odvolania darovania nastávajú doručením prejavu vôle darcu obdarovanému a zmluvný vzťah založený darovaním zaniká. Právne účinky takéhoto prejavu vôle nastávajú v okamihu, keď sa výzva na vrátenie daru dostane do sféry dispozície svojho adresáta - obdarovaného. Rovnaké právne účinky sú spojené aj s podaním žaloby, ktorou sa darca domáha vrátenia daru a to za predpokladu, že výzva je obsiahnutá v rámci vymedzenia skutkového stavu žaloby a spĺňa predpísané náležitosti. Právne účinky, ktoré sú spojené s doručením výzvy v takomto prípade nastávajú v momente, kedy je obdarovanému ako žalovanému doručená predmetná žaloba a obnovuje sa stav pred uzavretím darovacej zmluvy. V priebehu sporu do konania vo vzťahu k petítu 2 žaloby pristúpila žalovaná v 2. rade, na ktorú boli predmetné nehnuteľnosti prevedené v priebehu sporu.

60. Žalobca ako dôvody na vrátenie daru uviedol, že žalovaný sa po nadobudnutí vlastníctva k darovaným nehnuteľnostiam, a najmä po smrti žalobcovej manželky, začal k žalobcovi dlhodobo správať spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy, a to najmä - žalovaný sa hanlivo a urážlivo vyjadroval o neveste a vnukovi žalobcu, k neveste žalobcu sa žalovaný opakovane správal surovo a hrubo, fackal ju, zo strachu pred žalovaným ju musel žalobca odvieť k jej rodičom do Vrábelskej, na chate ktorú si žalobca zobral do prenájmu, žalovaný bez vedomia a súhlasu žalobcu vymenil zámok - vymkol žalobcu, neumožnil mu vziať si odtiaľ svoje veci, v darovanom dome žalovaný robil schválnosti žalobcovi, vždy keď žalobca prišiel domov žalovaný začal robiť hluk a bucht, uzamkol povalu aj priestor pod schodmi, aby sa tam žalobca nemohol dostať, na vonkajšom WC žalovaný zatĺkol zámok a znemožnil žalobcovi tam chodiť, na vnútorné WC sa žalobca bál chodiť pretože žalovaný ho krivo obvinil že obťažuje vnučku, žalovaný zakazoval svojim deťom komunikovať alebo sa stretávať so žalobcom, krátko po žalobcovej operácii žľazníka ho žalovaný v 1. rade sotil medzi kríky, pričom následkom pádu sa žalobcovi otvorila pooperačná rana, dostal pruh, a súčasne dôsledkom pádu na ľavé rameno má žalobca s týmto ramenom dodnes bolesti a problémy, žalovaný prehľadával žalobcove osobné veci, v skriniach mu poprevracal šatstvo, obidve nevesty (manželky bratov Y. V. a H. V.) spolu s vnučkami chodili žalobcovi pomáhať upratať, žalovaný s krikom na ne vybehol že tam nemajú čo hľadať, že chodia len kradnúť, nakoniec žalobcu prestali navštevovať, do blízkosti žalobcovho okna žalovaný umiestnil hospodárske zvieratá z ktorých sa šíril smrad a hluk, pod žalobcovým oknom žalovaný nechal na dlhší čas odstavené auto s bežiacim motorom, výfukové splodiny žalobcovi išli cez okno do izby, znemožňuje a bráni mu užívať darované nehnuteľnosti, ku ktorým má žalobca právo doživotného bývania a užívania, pričom v nerušenom bývaní a užívaní týchto nehnuteľností mu žalovaný dlhodobo bráni, taktiež opakovane bráni iným príbuzným žalobcu (synovi Y. V. s manželkou A. V. a ich deťom J., H. a H., ďalej synovi H. V. s manželkou A. V. a ich deťom L. a F.), aby žalobcu navštevovali. Vyššie uvedené tvrdenia žalobcu neboli vykonaným dokazovaním súdu - a to najmä výsluchom svedkov preukázané. Predvolaní svedkovia vo svojich výpovediach uviedli, že vyjadrenia žalobcu na stranu žalovaného v 1. rade počuli a sú im známe, avšak tie sú im známe len od samotného žalobcu, nikdy neboli priamym účastníkom konfliktov vyššie popísaných medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že žalobca s ním dlhodobo nemá dobrý vzťah, nemá ho rád a preto mnohé konania a činnosti svojim charakterom bežné a obvyklé v živote považuje za schválnosti a zámerne vyvoláva medzi nimi konflikty, ktoré hraničia až podaniami zo strany žalobcu proti žalovanému v 1. rade na príslušných orgánoch. Uvedené mal súd za preukázané aj výpoveďami svedkov - detí a manželky žalovaného v 1. rade ako aj konaním pred Obecným úradom v J. dňa 12.8.2015. Žalovaný v 1. rade poprel žalobcove tvrdenia ako hanlivé vyjadrenie o jeho manželke a synovi, pričom tieto skutočnosti neboli ani svedeckými výpoveďami zo strany manželky žalovaného v 1. rade a jeho dcéry potvrdené. K ďalšej spornej nehnuteľnosti - hajloch uviedol, že je jeho vlastníkom od roku 2016, čo potvrdil i vyššie špecifikovanou darovacou zmluvou, ktorá je obsahom spisu, taktiež dokazovaním nebolo preukázané, že by žalovaný v 1. rade obmedzoval nejakým spôsobom užívacie právo žalobcu v spornej nehnuteľnosti, ako uzamykanie, znemožnenie prístupu, vyhadzovanie vecí a pod., pričom z vyjadrení aj svedkov vyplýva, že prístup ku kľúčom aj ku garáži majú všetci čo sa zdržujú v predmetnej nehnuteľnosti. Čo sa týka vzťahu žalobcu s vnúčatami - deťmi žalovaného v 1. rade súd nemal rovnako za preukázané že tí majú zákaz sa so žalobcom stretávať, samotné deti žalovaného v 1. rade uviedli, že so žalobcom nemajú dobrý vzťah a sa s ním nechcú stýkať. Čo sa týka tvrdení o skorších fyzických útokoch na žalobcu zo strany žalovaného v 1. rade, tie neboli preukázané ani lekárskymi správami o ošetrovaní a ani výsluchom svedkov, pričom súd konštatuje, že právo na vrátenie daru sa premlčuje v lehote 3 rokoch a teda konania, ktoré sa udiali v danom čase, t.j. pred viac ako tromi rokmi pred podaním žaloby sú premlčané a teda súd na takéto konania nemôže prihliadať. Tu súd poukazuje, že z vykonaného dokazovania nemá za preukázané, že predmetné vyššie uvedené dôvody na vrátenie daru sú takej intenzity, kedy by súd musel konštatovať, že bola naplnená skutková podstata v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Tu súd poukazuje aj na súdnu prax, kedy Najvyšší súd

Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/81/1997 (R 31/1999), sp. zn. 3Cdo/191/1996 (R88/1988) a sp. zn. 2Cdo/108/2007 vyvodil, „že právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napríklad predaj darovanej veci cudzej osobe alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí“ - hoci sú osoby, ktoré takéto správanie subjektívne veľmi zle znášajú. Objektívne posúdenie však vždy musí rešpektovať konkrétnu osobnosť dotknutej osoby (napr. vyhrážky a násilné správanie treba hodnotiť rozdielne, ak smerujú voči osamelej staršej chorej osobe ako rovnaké správanie adresované silnému zdravému mladému subjektu žijúcemu v podpore komunity, aj vzhľadom na vzájomné vzťahy, osobnosť, prostredie, životné osudy a pod.).

61. Súd za najvážnejší možný dôvod na vrátenie daru považoval fyzický útok žalobcu zo strany žalovaného v 1.rade, ktorý mal súd preukázaný rozhodnutím Okresného úradu Nitra, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-NR-OVVS -2017/039798 zo dňa 21.10.2019, právoplatné dňa 25.11.2019, ktorým bol žalovaný v 1.rade uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) a e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a to drobným ublížením na zdraví blízkej osobe, ktorého sa dopustil dňa 20.07.2019 v čase asi 19:30 na adrese Pohranice 206, kde fyzicky napadol svojho otca - žalobcu, kopol ho do stehna, udel dvakrát päšťou do hlavy, sotil do radiátora, následkom čoho spadol na zem a poranenia si vyžiadali lekárske ošetrovanie vo FN Nitra, za čo bola žalovanému v 1.rade uložená pokuta vo výške 60 eur. Uvedený fyzický útok na žalobcu zo strany žalovaného v 1.rade majú preukazovať i predložené lekárske správy o ošetrení žalobcu. V priebehu sporu avšak uvedené skutočnosti zo strany žalovaného v 1.rade boli popreté a súdu uviedol inak popísaný skutkový priebeh fyzického útoku. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporné, že k incidentu - fyzickému útoku dňa 20.7.2019 došlo, čo zhodne potvrdili žalobca ako aj žalovaný v 1. rade, avšak sporným bolo ako sa útok odohral, čo, resp. kto bol jeho príčinou a či teda došlo takýmto konaním žalovaného v 1. rade k naplneniu skutkovej podstaty oprávňujúcej žalobcu domáhať sa vrátenia daru.

62. V danom prípade proti sebe stoja tvrdenie žalobcu a tvrdenie žalovaného v 1. rade ako došlo k spomínanému fyzickému útoku, keď žalobca popísal skutok tak, že každý deň chodieval na prechádzky a keď prišiel domov, hodil kôrku psovi, pričom žalovaný v 1.rade začal na neho kričať, že mu chce otráviť psa. Snažil sa zatvoriť dvere, ale nevládal, bil ho, udieral do hlavy, pričom mu nepovedal ani slovo. Čakal na neho, kedy príde, bol na neho pripravený. K zraneniu žalovaného v 1.rade uviedol, že k nemu došlo palicou, ktorá bola medzi dverami a ako ich tlačil, udrela ho do oka, teda nebolo to zavinené žalobcom. Ďalej uviedol, že po príchode domov sa začal túliť k psovi a ho začal biť po hlave, sotil ho na radiátor a začal biť po hlave. Žalovaný v 1. rade uviedol, že sedel v altánku, oddychoval, keďže predtým kopali zemiaky a keď žalobca prišiel, začal kŕmiť ich psa, ktorý je čistokrvné plemeno, povedal mu, že ho chlebom nemôže kŕmiť, že ho tým zabije, nato prišiel žalobca k nemu a zahnal sa agátovou palicou, ktorá mala na konci trň. Záchranka mu oko ošetrila a odvtedy s ním má problémy. Tu súd konštatuje, že nakoľko prítomným pri predmetom útoku nebol žiaden svedok, pričom ide o tvrdenie proti tvrdeniu, súd ani z vykonaného dokazovania nezistil vznik, príčiny a dôvody tohto útoku. Samotný žalobca zranenie žalovaného v 1.rade pri incidente zo dňa 20.07.2019 nevyvrátil, keď svedčí o ňom záznam o lekárskom ošetrovaní záchrannej služby zo dňa incidentu a vyjadrenie bratov žalovaného v 1. rade, ktorí zhodne uviedli, že žalovaný v 1. rade si po incidente držal oko. Z uvedeného dôvodu sa javí súd viac vierohodné tvrdenie žalovaného v 1. rade o spôsobe ako sa stal fyzický útok. Žalovaný v 1. rade k fyzickému útoku zo dňa 20.07.2019 uviedol, že bol to práve žalobca, ktorý zaútočil na žalovaného v 1. rade a dvakrát ho bodol do oka.

63. S poukazom na priebeh dokazovania a výpovede svedkov ako aj strán sporu, súd skúmal, či v danom prípade nemohli byť skutočnosti tvrdené žalobcom následkom chovania aj samotného žalobcu. Súd mal za to, že vzťahy medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade sa začali zhoršovať po úmrtí manželky žalobcu a zároveň matky žalovaného v 1. rade, čo zhodne potvrdili aj svedecké výpovede zvyšných synov žalobcu ako aj manželka žalovaného v 1. rade, ktorá uviedla, že kým žila svokra, vzťahy boli normálne, rozumeli si. Z výpovední svedkov - zvyšných synov žalobcu, súd nemal za preukázané akékoľvek správanie žalobcu, ktoré by dávali podnet, že práve jeho chovanie je príčinou chovania samotného žalovaného v 1. rade. Naopak svedkovia - deti žalovaného v 1. rade ako aj jeho manželka sa stotožnili, že práve príčinou zlého vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade je konanie samotného žalobcu, ktorý po smrti svojej manželky začal robiť prieky a schválnosti, keď na žalovaného robil podania, o čom svedčí

aj samotné stretnutie pred Obecným úradom, kde prítomní za obec sa snažili vyriešiť konflikty medzi nimi zmiernosťou, ktorý sa skončil tým, že sa strany dohodli sa navzájom primeraným spôsobom tolerovať. Chovanie žalobcu opísali aj ďalší svedkovia, kamaráti syna žalovaného v 1. rade, ktorí boli prítomní na oslave, ktorí uviedli, že k nim pristúpil žalobca, niečo povedal synovi žalovanému v 1. rade, avšak mali obaja pocit, že žalobcovi sa nepáči, že sú v altánku. Všetky tieto indicie viedli k tomu, že súd mal za to, že aj keď fyzický útok žalovaného v 1. rade na žalobcu sa udial, príčinou mohlo byť aj samotné chovanie sa žalobcu. V odôvodnení rozhodnutia z 27. mája 2008 sp. zn. 2Cdo/108/2007 Najvyšší súd SR konštatoval, že „predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného alebo len samotná jeho nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného i keby bola taktiež nevhodná, nebolo by možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu“. Súd konštatuje, že v danom prípade súd s poukazom na vyššie uvedené, vzhľadom aj na strane žalobcu príčiny konania žalovaného v 1. rade a teda možno povedať, že súd vychádzal z princípu vzájomnosti a teda žalobca sa z tohto dôvodu nemožno úspešne domáhať vrátenia daru. Súd zároveň poznamenáva, že aj samotné konanie žalobcu na pojednávaní dňa 24.05.2022, keď zástupca žalobcu navrhol žalovanému, že jednu polovicu predmetnej nehnuteľnosti by vrátil žalobcovi a druhú, ktorá by patrila do dedičstva, by si nechal, sa javí ako nezvyčajné, keď žalobca by naďalej obýval predmetnú nehnuteľnosť spolu so žalovaným v 1. rade a jeho rodinou, pričom v priebehu sporu uvádzal, že domov sa vrátiť nechce, lebo sa žalovaného v 1. rade bojí. Rovnako zvláštne vyznieva aj samotná skutočnosť, že žalobca nechce ani v prípade kladného výsledku sporu vyhnúť z domu manželku žalovaného v 1. rade a jeho deti. Takýto prístup sa javí súdu ako nelogický a vzbudzujúci pochybnosť, či naozaj nastali skutočnosti na vrátenie daru tak ako ich uviedol samotný žalobca. Súd ďalej poznamenáva, že žalobca požiadal o vrátenie daru a podal žalobu na súd až takmer dva roky po dni, kedy ho žalovaný fyzicky napadol (dňa 20.07.2019), pričom uvedené s súdu javí rovnako nelogické. Súd na závere uvádza, že aj keď možno v danom prípade konštatovať, že zo strany žalovaného v 1. rade prišlo k porušeniu zaužívaných pravidiel morálky, toto porušenie však nedosahovalo zákonom požadovanú intenzitu. Výsluchom svedkov, či samotných strán sporu, z ich výpovedí sa objektívne nezistili okolnosti odôvodňujúce prijať záver, že žalovaný v 1. rade sa správal k žalobcovi nevhodne, teda v rozpore s dobrými mravmi, a nielo ešte hrubým spôsobom.

64. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Súd v rámci dokazovania hodnotil všetky dôkazy individuálne ale aj vo vzájomnej súvislosti a na základe uvedeného možno vyvodiť záver, že v danom spore mal súd za preukázané, že obdarovaný sa voči darcovi nedopustil takého konania, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka, t. j. správanie obdarovaného voči darcovi nedosiahlo intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov zakladajúcu vrátenie daru. Z uvedeného dôvodu súd považuje žalobu za nedôvodnú a preto ju v celom rozsahu zamietol.

65. Súd na záver uvádza, že na dôvody na vrátenie daru - prevod nehnuteľností v priebehu sporu zo strany žalovaného v 1. rade na jeho deti a následne z nich na ich starú mamu súd neprihliadal, nakoľko tieto skutočnosti neboli predmetom výzvy na vrátenie daru a teda neboli dôvodom na vrátenie daru. Keby súd žalobe vyhovel, malo by to za následok, že sa obnoví pôvodný vzťah a ako vlastníci by boli opätovne zapísaní žalobca a jeho manželka, tak ako bolo uvedené v petite žaloby.

66. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

68. Týmto rozhodnutím sa konanie končí a preto súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalovaní v 1. a 2. rade boli v konaní úspešní, preto súd priznal žalovaným proti žalobcovi náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.